

DEEL 1

**DE OPNAME
VAN
DE GEMEENTE**

JEZUS KOMT TERUG

Inhoud

H1 WAT IS DE OPNAME?	4
Het begrip.....	5
Hoelang duurt de opname?	8
Het lichaam wordt onvergankelijk	9
Wie worden opgenomen?	12
Het geluid van de opname.....	17
Waar zijn de gelovigen na de opname?	19
Samenvatting.....	20
H2 OPNAMES IN DE BIJBEL	21
1 Henoch: wandelen met God.....	21
2 Elia: wervelwind.....	24
3 De Here Jezus: hemelvaart.....	27
4 Filippus: aardse verplaatsing.....	30
5 Paulus: naar het paradijs en terug.....	32
6 De twee getuigen: klimmen naar boven	34
7 Het mannelijk kind: ontsnapping.....	37
Samenvatting.....	44
H3 OPNAME VOOR VERDRUKKING	45
De verdrukking van vandaag	45
Aanwijzing 1: Niet bestemd tot toorn.....	47
Aanwijzing 2: Voorafschaduwning oude testament.....	48
Aanwijzing 3: Bewaren voor de verzoeking.....	55
Aanwijzing 4: De dag van Christus.....	58
Aanwijzing 5: doden staan op voor verdrukking	60
Aanwijzing 6: De hel overweldigt niet de gemeente.....	62

Aanwijzing 7: Bidden om te vluchten	64
Aanwijzing 8: Wij behoren niet tot de nacht	66
Aanwijzing 9: De antichrist wordt weerhouden.....	68
Aanwijzing 10: De dag komt onverwachts	74
Overige aanwijzingen	75
Samenvatting.....	76
H4 WANNEER IS DE OPNAME?.....	77
Niemand weet de dag of het uur.....	77
Als een dief in de nacht.....	79
Tijdsindicatoren.....	81
De dag van de opname.....	86
Ik kom spoedig	87
Gods geduld	89
Samenvatting.....	90

H1 WAT IS DE OPNAME?

‘Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voor- gaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden.’ (1 Thessalonicenzen 4:13-18)

Het bekendste vers over de opname van de gemeente is 1 Thessalonicenzen 4:17. In de eerste plaats is dit vers bedoeld om elkaar te troosten. Paulus zegt dat de gemeente te Thessaloniki niet bedroefd hoeft te zijn over degenen die overleden zijn, want de doden zullen in de toekomst opstaan en leven. Daarna worden de levenden en de doden samengevoegd en samen worden wij opgenomen in de wolken om Jezus tegemoet te treden in de lucht. Een argument tegen de opname is dat deze tekst dient om te troosten en hier niet wordt gesproken over een opname. Deze argumentatie is te kort door de bocht, want Paulus zegt eigenlijk: ‘troost je, want wij worden opgenomen in de lucht en zullen voor altijd bij Jezus en de overleden volgelingen zijn.’ Als ik tegen iemand zeg: ‘Troost je, want volgende week gaan wij een weekje op vakantie,’ dan zijn mijn woorden bedoeld om te troosten. Tegelijkertijd is het raar als ik een week later zeg: ‘Nee, wij gaan niet op vakantie, dat was niet de strekking van mijn woorden. Die woorden waren bedoeld om je te troosten, verder niet.’ De woorden van Paulus zijn bedoeld om te troosten en om belangrijke informatie te geven over de opname. In

dit hoofdstuk behandelen wij de vraag ‘Wat is de opname?’ Wij kijken naar de belangrijkste Bijbelteksten en hoe de opname zal plaatsvinden. In dit hoofdstuk gaan wij niet in op de vraag wanneer de opname plaatsvindt en of dit voor of na de grote verdrukking is. Dit behandelen wij in hoofdstuk 5 en 8.

Het begrip

Het nieuwe testament is in het Grieks geschreven. Paulus schreef de brief aan de Thessalonicenzen in het Grieks, dat inhoudt dat wij de Griekse context moeten gebruiken om te begrijpen wat Paulus bedoelt. Wij richten ons op 1 Thessalonicenzen 4:17.

‘Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:17)

Opgenomen worden

Het begrip ‘de opname van de gemeente’ staat niet letterlijk in de Bijbel, maar het principe van de opname wel. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor het laatste avondmaal of de Drie-eenheid van God. In plaats van de opname van de gemeente kunnen wij een ander woord gebruiken die in de Griekse grondtekst staat.

Terug naar 1 Thessalonicenzen 4:17. In het Grieks staat in plaats van ‘opgenomen worden’ ‘harpagēsometha’ dat is afgeleid van harpazō. Dit is een Grieks werkwoord en kan de volgende betekenissen hebben: snel wegnemen, haastig grijpen, wegrukken, roven, met geweld wegvoeren en gekidnapt worden (verkrijgen door een overval). Het woord ‘harpagēsometha’ is afgeleid van het werkwoord harpazō en staat in de toekomstige tijd en laat zien dat het onderwerp (wij) dit overkomt. Letterlijk vertaalt: Wij zullen geroofd worden, wij zullen snel weggenomen worden of wij zullen weggerukt worden. Wij worden weggerukt van de aarde en gaan de Here Jezus tegemoet in de lucht. Het is belangrijk om het woord

harpazō in de context te lezen, aangezien dit woord verschillende betekenissen heeft en verschillend in de Bijbel wordt gebruikt.

Ontmoeting

Het woord ‘een ontmoeting’ is belangrijk om in de Griekse context te lezen. Wat is precies een ontmoeting? Paulus gebruikte het woord ‘apantēsin’ dat is afgeleid van het woord apantēsis en betekent: ontmoeten, tegemoet gaan en het vriendelijk ontmoeten. Het is belangrijk om de Bijbelteksten te lezen waar dit woord in voorkomt.

‘Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet.’ (Mattheüs 25:1)

‘En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!’ (Mattheüs 25:6)

‘En daarvandaan kwamen de broeders, die van onze zaken gehoord hadden, ons tegemoet, tot Appiusmarkt en de Drie Tabernen.’ (Handelingen 28:15)

Twee teksten spreken over een bruiloftsfeest met een bruidegom en één tekst over broeders die Paulus tegemoet traden om hem moed te geven. Tegenstanders van de opname van de gemeente zeggen dat 1 Thessalonicenzen 4:17 betekent dat wij worden opgenomen in de lucht en direct terugkeren naar de aarde met Jezus. Als een soort jojo gaan wij omhoog, ontmoeten de Here Jezus in de lucht en komen met Hem terug op de aarde. Voorstanders van de opname zeggen dat wij de Here Jezus tegemoet gaan in de lucht en met Hem naar de hemel gaan. De gelijkenis van de tien maagden spreekt over de komst van de Here Jezus en in deze gelijkenis gebruikt de Here Jezus tweemaal het begrip ‘apantēsin’. De Here Jezus vergeleek Zijn komst met de komst van de bruidegom en daarom moeten wij inzicht krijgen in het bruiloftsfeest. Niet de Nederlandse bruiloften met het geven van een ja-woord, taart, receptie

en een kerkdienst, maar de Israëlsche bruiloften in de tijd van de Here Jezus. De belangrijkste vraag is: ‘Gaan de maagden met de bruidegom naar zijn huis of gaat de bruidegom met de maagden naar hun huis?’ Oftewel, gaan wij met de Here Jezus naar de hemel of gaat de Here Jezus met ons naar de aarde? Laten wij eerst de gehele gelijkenis van Jezus lezen en daarna bestuderen waar het bruiloftsfeest in het oude Israël werd gehouden.

‘Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas. Zij die dwaas waren, namen wel hun lampen maar geen olie met zich mee. De wijzen namen met hun lampen ook olie mee in hun kruikjes. Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap. En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet! Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde. De dwazen zeiden tegen de wijzen: Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit. Maar de wijzen antwoordden: In geen geval, anders is er misschien niet genoeg voor ons en u. Ga liever naar de verkopers en koop olie voor uzelf. Toen zij weggingen om olie te kopen, kwam de bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten. Later kwamen ook de andere meisjes, die zeiden: Heer, heer, doe ons open! Hij antwoordde en zei: Voorwaar, ik zeg u: ik ken u niet. Wees dan waakzaam, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal.’ (Mattheüs 25:1-13)

De maagden gingen samen met de bruidegom naar de bruiloft. Waar vindt het bruiloftsfeest plaats in de tijd dat de Here Jezus deze gelijkenis uitsprak? Dit was niet bij de maagden thuis maar in het huis van de vader van de bruidegom. In deze context kwamen de wijze maagden, een beeld van de volgelingen van de Here Jezus, de bruidegom, een beeld van de Here Jezus, tegemoet. Zij gingen allemaal naar het huis van de vader, oftewel het huis van God de Vader in de hemel. De discipelen van Jezus begrepen dit direct

alleen is dit voor ons moeilijk te begrijpen aangezien wij in een ander land en tijd leven. Dat wij naar het Vaderhuis gaan staat in de Bijbel:

‘In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:2-3)

Wij gaan naar het Vaderhuis, waar het bruiloftsfeest in Israël een afspiegeling van is. In dit huis vierden de bruid en de bruidegom zeven dagen feest en wij zullen in het Vaderhuis zeven jaar feest vieren. In hoofdstuk 6 bestuderen wij het bruiloftsfeest.

Een ontmoeting betekent een plek waar wij de Here Jezus tegemoet treden. De maagden ontmoetten de bruidegom onderweg, waarna zij de bruidegom volgden na het vaderhuis. Zo zullen wij tijdens de opname de Here Jezus tegemoet gaan in de lucht en met Hem naar het hemels Vaderhuis gaan.

Hoelang duurt de opname?

Toen de Here Jezus werd opgenomen in de lucht konden de discipelen dit zien. De Here Jezus steeg op en langzaam verdween Hij in de wolken. Geldt dit ook voor de christenen tijdens de opname? Zullen de mensen die achterblijven zien dat de christenen langzaam omhoog gaan?

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

In 1 Korinthe 15:51-52 staat dat wij, de levenden, in een ondeelbaar ogenblik veranderd worden. Dit gebeurt op het moment dat de bazuin gaat klinken en de doden als onvergankelijke (onsterfelijke) mensen opgewekt worden. Deze tekst spreekt over de opname van de gemeente. Onze transformatie van oude naar nieuwe lichamen duurt een ondeelbaar ogenblik en duurt niet langer dan het knippen van de ogen. Binnen één seconde is ons lichaam veranderd van een vergankelijk naar onvergankelijk lichaam. Dit laat duidelijk zien dat de mens niet meehelpt bij deze verandering, het is enkel en alleen een wonder van God. De mens heeft geen tijd om na te denken, plotseling zien wij de Here in de lucht met een onvergankelijk lichaam en niemand op aarde ziet ons omhoog gaan.

Het lichaam wordt onvergankelijk

In de vorige paragraaf zijn wij er al kort op ingegaan. Onze lichamen worden bij de opname veranderd van een vergankelijk en sterfelijk lichaam naar een onvergankelijk en onsterfelijk lichaam. Onze vernieuwde lichamen slijten niet, kennen geen ziekten en gaan niet dood. Deze fase bevat twee onderdelen. Eerst krijgen de ontslapenen nieuwe lichamen en direct daarna de levenden. Laten wij beide fasen beter bekijken.

Onvergankelijke lichamen voor de ontslapenen

‘En de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden’
(1 Korinthe 15:52)

Eén van de ergste dingen op aarde is dat mensen overlijden. Door de zondeval is de dood in de wereld gekomen en tot nu toe zijn alle mensen overleden. Het maakt niet uit hoe heilig een persoon heeft geleefd, iedereen is na verloop van tijd overleden (paar uitzonderingen daargelaten, zie hoofdstuk 3). Velen dachten dat de dood het eindstation is en dat de mens niet meer wordt opgewekt. Dit is niet waar, ieder mens staat op! Er is wel een verschil wanneer een mens opstaat. De Here Jezus is als eerste persoon opgestaan in een onvergankelijk lichaam. Tijdens de opname van de gemeente zullen

de eerste doden beschikken over nieuwe lichamen: de broeders en zusters die ons zijn voorgegaan.

‘Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.’ (1 Korinthe 15:22-23)

Iedereen die van Christus is wordt opgewekt bij de komst van Jezus. Tijdens de grote verdrukking, die na de opname plaatsvindt, komen veel mensen tot geloof. Krijgen zij ook nieuwe lichamen?

‘En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding.’ (Openbaring 20:4-5)

Zij zullen na de wederkomst van Jezus leven en met Hem regeren. De volgorde van het krijgen van nieuwe lichamen is:

- Jezus Christus als eersteling.
- De broeders en zusters die zijn overleden bij de opname.
- De broeders en zusters die leven bij de opname (zie volgend punt).
- De broeders en zusters die tijdens de grote verdrukking tot geloof zijn gekomen na de wederkomst.

Dan missen wij nog één groep, namelijk degenen die niet tot Christus behoren. Blijft deze groep dood of komen deze mensen tot leven? Het is belangrijk om te beseffen dat deze groep geestelijk gezien dood blijft. Zij hebben niet voor God gekozen en dat betekent dat zij niet mogen deelnemen aan het duizendjarig vrede-rijk en de

nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Zij staan op uit de dood en worden in de poel van vuur geworpen (Openbaring 20:15).

‘En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.’ (Daniël 12:2)

‘dat er een opstanding van de doden zal zijn van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen.’ (Handelingen 24:15)

Onvergankelijke lichamen voor de levenden

Tijdens de opname van de gemeente krijgen de levenden ook nieuwe lichamen.

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden,’ (1 Korinthe 15:51)

Ooit komt een groep mensen die de dood niet zullen proeven. Hun lichamen veranderen binnen één seconde naar lichamen die niet kunnen sterven. Een uitspraak in Nederland is: ‘Er zijn twee zekerheden: de dood en belasting betalen.’ Nu blijkt dat één zekerheid afvalt want het is niet zeker of iemand gaat overlijden. Onze lichamen veranderen tijdens de opname van de gemeente en worden gelijkvormig aan het lichaam van Jezus Christus.

‘Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.’ (Filippenzen 3:20-21)

De Here Jezus heeft de macht over de dood (Openbaring 1:18) en Hij bepaalt wanneer iemand komt te overlijden. God bepaalt wanneer de Here Jezus ons mag roepen om voor eeuwig bij Hem te zijn.

Wie worden opgenomen?

Wie maken eigenlijk de opname van de gemeente mee? Een vraag die velen stellen is: ‘gaan alle kinderen mee?’ Tegelijkertijd geeft de Bijbel geen duidelijk antwoord op deze vragen. Laten wij beginnen met het bestuderen van de duidelijkste opnametekst.

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

Paulus spreekt over ‘wij’. In eerste instantie spreekt hij over zichzelf en de gemeente te Thessaloniki. Paulus spreekt over wedergeboren christenen, dat inhoudt dat wedergeboren christenen worden opgenomen, zowel de doden als de levenden.

Over de kinderen, die geen eigen beslissing kunnen maken, wordt niet direct vermeld of zij worden opgenomen. Een antwoord op deze vraag is speculatief, dat betekent dat niemand het voor 100% weet. Toch bekijken wij verschillende Bijbelteksten over de kinderen.

De opname van de gemeente dient om het oordeel en de wraak van God te ontlopen. Tijdens de woestijnperiode van het volk van Israël werd God toornig op Zijn volk. God wilde Zijn volk naar het beloofde land brengen en twaalf verspieders bekeken het land uitvoerig. Tien van hen kwamen terug en zeiden dat ze nooit de overwinning zullen behalen aangezien er sterke en grote mensen wonen. Alleen Jozua en Kaleb vertrouwden op God en zeiden dat God hen dat land zal schenken. Het volk stond achter de tien verspieders en wilden graag wegtrekken. Toen zei God het volgende.

‘Daarna sprak de HEERE tot Mozes en tot Aäron: Hoelang zal Ik nog bij deze boosaardige gemeenschap blijven, die tegen Mij mort? Ik heb het gemor van de Israëlieten gehoord, waarmee zij tegen

Mij morren. Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de HEERE, voorwaar, Ik zal met u doen zoals u ten aanhoren van Mij gesproken hebt. In deze woestijn zullen uw dode lichamen vallen, te weten allen van u die geteld zijn, naar hun volledige aantal, van twintig jaar oud en daarboven, u die tegen Mij gemord hebt. U zult beslist niet in dat land komen waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zou laten wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun. Uw kleine kinderen, van wie u zei: Zij zullen tot prooi worden van de vijand! hen zal Ik erin brengen; zij zullen dat land, dat u verworpen hebt, leren kennen.' (Numeri 14:26-31)

De ongelovige Israëlieten kregen niet het beloofde land aangezien zij niet op God vertrouwden. Niemand van de ouderen, behalve Kaleb en Jozua, zou levend de woestijn verlaten en iedereen zou in de komende veertig jaar overlijden. Gods toorn werd uitgegoten op al de Israëlieten en alleen de kinderen tot twintig jaar (en Kaleb en Jozua) werden gespaard. Hier lazen wij dat God in de tijd van de Exodus de kinderen heeft gespaard en zij na veertig jaar het beloofde land intraden.

In het nieuwe testament zien wij dat Jezus een bijzondere band heeft met kinderen, waar vooral Mattheüs 19 over spreekt.

'Toen werden kinderen bij Hem gebracht, opdat Hij de handen op hen zou leggen en zou bidden; maar de discipelen bestraften hen. Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen. En nadat Hij de handen op hen gelegd had, vertrok Hij vandaar.' (Mattheüs 19:13-15)

Ik ben opgegroeid in een gelovig gezin en dat heeft zeker zijn vruchten gegeven. Toen ik een klein kind was die nog geen beslissingen kon nemen, was ik al heilig voor God en behoorde ik God toe. Dit staat in 1 Korinthe 7:14. Ook als één ouder in een gezin gelooft, zijn de kinderen heilig en dit geldt tot het moment dat een kind een eigen beslissing kan maken om Jezus te volgen.

‘Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.’ (1 Korinthe 7:14)

Let op: in het Grieks wordt voor de ongelovige man en vrouw een ander woord van heilig gebruikt. Kinderen van een gelovige behoren tot God en zijn behouden. De ongelovige man of vrouw is overgezet van een niet-christelijke familie naar een christelijke familie en neemt een bijzondere positie in, ook al is hij of zij door deze positie niet behouden.

De kinderen zijn geheiligd in het geloof van hun ouders, dat ervoor zorgt dat zij God toebehoren. Kinderen hebben een bijzondere positie in de genade van God de Vader. Ik geloof dat kinderen van gelovige ouders (of één gelovige ouder) worden opgenomen bij de opname van de gemeente.

En hoe zit het met de kinderen van ongelovige ouders? In 2014 kwam de film *Left Behind* uit met Nicolas Gates. Alles verliep normaal, totdat in één flits alle gelovigen werden opgenomen. Niet alleen de gelovigen, maar ook alle kinderen werden opgenomen. Is dit Bijbels of puur speculatief? Zal God de kinderen van niet-gelovige ouders meenemen of blijven zij achter? Het antwoord staat niet direct in de Bijbel, toch gaan wij kijken of kinderen altijd de toorn en oordeel van God ontlopen. Wij beginnen met de profeet Jona. Jona riep de inwoners van Ninevé op dat God de stad zal verwoesten. Ninevé kwam massaal tot berouw en God besloot om van Zijn toorn af te zien. Jona was hier boos over en toen antwoorde God het volgende:

‘Zou Ík dan die grote stad Ninevé niet ontzien, waarin meer dan honderdtwintigduizend mensen zijn die het verschil tussen hun rechter- en hun linkerhand niet weten, en daarbij veel vee?’ (Jona 4:11)

Sommigen zeggen dat dit het bewijs is dat God de ongelovige kinderen spaart en dat dit geldt voor kinderen die het verschil tussen

hun rechter- en hun linkerhand niet weten. Ik heb over deze tekst twee vragen:

Vraag 1: Werden deze honderdtwintigduizend mensen gespaard omdat zij kinderen waren of omdat de gehele stad tot berouw kwam? En wat gebeurde er met de kinderen als de stad niet tot berouw kwam?

Vraag 2: Hoeveel inwoners had Ninevé? Volgens GeoGraphixx had Ninevé 700 jaar voor Christus ruim honderdduizend inwoners. Volgens Wikipedia leefde Jona 786 tot 746 voor Christus. Betekent deze tekst dat God de volwassenen bedoelt en dat zij geestelijk gezien het verschil tussen hun rechter- en linkerhand niet weten?

Het enige dat deze tekst zegt is dat God deze stad heeft gespaard en dacht aan de honderdtwintigduizend mensen en het vee. Laten wij kijken of God al eerder Zijn oordeel en toorn uitstortte op de aarde. De grote verdrukking is niet het enige moment van oordeel en toorn. De bewoners van de aarde zijn al eerder veroordeeld en toen kwam heel veel water op aarde dat voor een wereldwijde zondvloed zorgde. Ieder levend wezen op aarde kwam om. Alleen Noach, zijn familie en de dieren die op de ark waren overleefden de zondvloed en de kinderen van de ongelovigen werden tijdens de zondvloed niet gespaard.

‘En alle vlees dat zich op de aarde bewoog, gaf de geest: de vogels, het vee, de wilde dieren en alle kruipende dieren, die over de aarde kropen, en alle mensen. Alles met levensadem in zijn neusgaten van alles wat op het droge leefde, stierf. Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, van mens tot dier, tot kruipende dieren en vogels in de lucht; verdelgd werden zij van de aarde. Alleen Noach bleef over, en wat met hem in de ark was.’ (Genesis 7:21-23)

Een paar hoofdstukken verder lezen wij het oordeel van God over Sodom en Gomorra. Lot en zijn dochters werden uit de stad gehaald omdat Lot de enige rechtvaardige uit de stad was. Hierin kunnen wij zien dat de dochters van Lot omwille van de rechtvaardige Lot werden gespaard. Daarna gebeurde het volgende met de stad:

‘Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. Het kwam van de HEERE uit de hemel. Hij keerde deze steden en heel de vlakte ondersteboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land.’ (Genesis 19:24-25)

De kinderen in de steden Sodom en Gomorra werden niet gespaard. Haalt God altijd alle kinderen weg als Hij een oordeel velt? Nee, dit is bijvoorbeeld niet gebeurd met de zondvloed en de steden Sodom en Gomorra. Dit was wel gebeurd met de kinderen van de Israëlieten in het boek Numeri (let er ook op dat God een belofte had gedaan aan Abraham en hierdoor niet het gehele volk kon verwoesten). Zal God de kinderen van de ongelovigen opnemen tijdens de grote verdrukking? Deze vraag kan ik niet beantwoorden. God neemt zelf een rechtvaardige beslissing. In het verleden heeft Hij zowel wel als niet gedaan.

Tot slot is er nog één groep te onderscheiden en dat zijn de oudtestamentische gelovigen. Dit zijn de mensen die in God geloofden toen de Here Jezus nog niet op aarde was gekomen en aan het kruis stierf. Denk bijvoorbeeld aan Abel, Abraham, Daniël en Johannes de doper. Worden hun lichamen tijdens de opname van de gemeente opgewekt? Eén ding is zeker: zij worden opgewekt, zoals in Daniël 12:2 staat en ook aan Daniël (een oudtestamentische gelovige) wordt beloofd.

‘Maar u, ga heen tot het einde, want u zult rusten, en u zult opstaan in uw bestemming, aan het einde van de dagen.’ (Daniël 12:13)

Alleen bestaat er discussie over het moment wanneer dit gebeurt. Is dit tijdens de opname of na het duizendjarig vrederijk? Als wij de Bijbel lezen zien wij dat de oudtestamentische gelovigen verlangden naar het duizendjarig vrederijk. Waarom zou je ernaar verlangen als je het niet mee zal maken? Denk bijvoorbeeld aan Abraham die verlangde naar de stad die fundamenten heeft.

‘Want hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Ontwerper en Bouwer is.’ (Hebreeën 11:10)

Daarnaast staat in de Bijbel geen apart moment dat de oudtestamentische gelovigen worden opgewekt. Tijdens de opname van de gemeente worden degenen die in Christus zijn opgenomen, na de grote verdrukking degenen die tijdens de grote verdrukking zijn omgekomen en na het duizendjarig vrederijk de doden die in de poel van vuur worden geworpen. Het lijkt logisch dat de oudtestamentische gelovigen tijdens de opname van de gemeente worden opgenomen.

Het geluid van de opname

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel.’ (1 Thesalonicenzen 4:16)

‘bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken’ (1 Korinthe 15:52)

Tijdens de opname worden drie geluiden benoemd. Het is mogelijk dat deze geluiden tegelijkertijd te horen zijn of na elkaar worden gezegd en gedaan. Eerst komt de Here Jezus om Zijn volgelingen te roepen. Iedere volgeling op aarde, zowel overleden als levend, wordt door de Here Jezus geroepen. Dit is het wonderlijke van de Here Jezus. Hij stuurt geen engelen om ons te roepen en ook geen videoboodschap, maar Hij komt zelf. Eigenlijk is het woord ‘geroep’ niet helemaal goed vertaald. De Here Jezus roept ons niet, Hij geeft ons een bevel om tot Hem te komen. Onze tijd op aarde is voorbij, wij hebben de goede strijd gestreden en nu is het tijd om naar de Here Jezus te vertrekken.

Daarna komt een stem van een aartsengel. Een aartsengel is een hoofdenkel en is de leider van andere engelen. In de Bijbel wordt één aartsengel bij naam genoemd en dat is de aartsengel Michaël welke een vorst is over het volk van Israël. Als Michaël in de

Thessalonicenzenbrief wordt bedoeld kan dit betekenen dat dit speciaal voor het volk van Israël is. God heeft beloofd dat deze engel de Israëlieten zal helpen tijdens de grote verdrukking. De stem van een aartsengel zal klinken tijdens de opname en misschien mag Michaël een rol van betekenis spelen bij de opname van de oudtestamentische gelovigen of Michaël zal tijdens de opname van de gemeente (geestelijk gezien) naar de aarde komen om het volk van Israël te helpen beschermen.

‘In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek. En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.’ (Daniël 12:1-2)

‘Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.’ (Openbaring 12:7-9)

Michaël krijgt een belangrijke taak tijdens de grote verdrukking. De engel voert oorlog tegen de duivel en beschermt het volk Israël.

Tot slot wordt een bazuin van God genoemd. Deze bazuin zal klinken en de doden worden opgewekt en de levenden worden veranderd. God en Jezus Hun stem wordt door Johannes omschreven als een luide stem, als van een bazuin (Openbaring 1:10 & 4:1). De Israëlieten hadden tijdens hun woestijnperiode deze stem gehoord en zij smeekten dat zij dit nooit meer zouden horen.

‘Want u bent niet tot een tastbare berg genaderd, en tot een brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind, tot

bazuingeschal en het geluid van woorden. Zij die dat hoorden, smeekten dat het woord niet meer tot hen gericht zou worden,’ (Hebreeën 12:19)

Als God spreekt gebeuren er bijzondere dingen. Gods bazuin klinkt en alle doden die in Christus zijn staan op. Gods bazuin klinkt en Hij zal de oorlog voeren (Zacharia 9:14). De bazuinen klinken en God gaat de overwinning behalen (Jozua 6:1-5). Daarnaast worden de bazuinen (of trompetten) gebruikt op feestdagen (Numeri 10:10) en om het volk van Israël bij elkaar te roepen.

‘De HEERE sprak tot Mozes: Maak voor u twee zilveren trompetten; van gedreven werk moet u ze maken. Ze dienen u tot het samenroepen van de gemeenschap en tot het opbreken van de kampen. Als zij daarop blazen, moet heel de gemeenschap zich bij u verzamelen, bij de ingang van de tent van ontmoeting.’ (Numeri 10:1-3)

Gods bazuin gaat tijdens de opname van de gemeente klinken en al Zijn volgelingen zullen hun ‘kampen’ opbreken en bij de Here Jezus verzamelen.

Waar zijn de gelovigen na de opname?

Tot slot bekijken wij waar de gelovigen zijn na de opname. In hoofdstuk 6 gaan wij hier dieper op in en in deze paragraaf bekijken wij twee Bijbelteksten die ons meer vertellen over onze toekomstige bestemming.

‘Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thesalonicenzen 4:17)

Voor de opname van de gemeente bevinden wij ons op onze huidige locaties. Voor de één is dat in bed, voor de ander op school en

weer een ander in een vliegtuig. Plotseling worden wij geroepen door de Here Jezus en verplaatsen wij ons van de aarde, door de wolken heen, naar de lucht. Hier zien wij de Here Jezus en wij zullen voor altijd bij Hem zijn. Maar wij blijven niet in de lucht, dit is alleen een plek waar wij de Here Jezus tegemoet gaan. Samen gaan wij naar een andere plek.

‘In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:2-3)

Wij gaan naar het huis van God de Vader, dat zich in de hemel bevindt. In hoofdstuk 6 gaan wij hier dieper op in.

Samenvatting

Ooit komt een dag dat de volgelingen van Jezus worden opgenomen in de lucht. De Here Jezus geeft ons het bevel om bij Hem te komen, er klinkt een stem van een aartsengel (waarschijnlijk Michaël) en een bazuin van God. In reactie op deze geluiden worden eerst de doden opgewekt en krijgen zij een vernieuwd lichaam. Direct daarna worden de lichamen van de levenden veranderd en de doden en de levenden worden in een oogwenk weggerukt naar de lucht om de Here Jezus te ontmoeten. Samen met de Here Jezus gaan wij naar het Vaderhuis in de hemel en wij zullen voor altijd bij de Here Jezus zijn.

H2 OPNAMES IN DE BIJBEL

De opname van gelovigen komt negen keer voor in de Bijbel. Naast de opname van de gemeente zijn er verschillende Bijbelverhalen waarbij één of twee mensen worden opgenomen. Dit is in het oude en nieuwe testament gebeurd en laat zien dat de opname van een persoon niet onmogelijk is voor God. Daarnaast leren wij veel over de opname van de gemeente als wij de andere opnames in de Bijbel bestuderen. Veel gebeurtenissen van het oude testament zijn voorafschaduwingen van het leven van de Here Jezus en wat in de toekomst gaat gebeuren (Kolossenzen 2:17). In eerste instantie zijn de verhalen van het oude testament letterlijk gebeurd en in tweede instantie laten zij de toekomstige gebeurtenissen zien. Veel van deze toekomstige gebeurtenissen zijn door de Here Jezus vervuld bij Zijn eerste komst op aarde en de overige gebeurtenissen vinden in de toekomst plaats. In de Bijbel worden de volgende personen opgenomen:

1. Henoch
2. Elia
3. Jezus
4. Filippus
5. Paulus
6. De gemeente van Christus
7. De twee getuigen
8. Het mannelijk kind (beeldspraak)

Henoch en Elia waren opnames die in het oude testament plaatsvonden en Jezus, Filippus, Paulus, Johannes, de gemeente, de twee getuigen en het mannelijk kind komen in het nieuwe testament voor.

1 Henoch: wandelen met God

De Bijbel spreekt niet veel over Henoch. Naast de geslachtsregisters spreekt de Bijbel drie keer over zijn leven. Eén keer in het boek

Genesis, één keer door Paulus en één keer door Judas. Laten wij de Bijbelteksten lezen.

‘Jered leefde honderdtweeënzestig jaar, en verwekte Henoch. En Jered leefde, nadat hij Henoch verwekt had, achthonderd jaar; (...) Henoch leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Methusalach. En Henoch wandelde met God, nadat hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters. Al de dagen van Henoch waren driehonderdvijfenzestig jaar. Henoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg.’ (Genesis 5:18-24)

‘Door het geloof werd Henoch weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien. En hij werd niet gevonden, omdat God hem weggenomen had. Vóór zijn wegneming kreeg hij namelijk het getuigenis dat hij God behaagde. Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.’ (Hebreeën 11:5-6)

‘Ook over hen heeft Henoch, de zevende vanaf Adam, geprofeteerd, toen hij zei: Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen, om over allen het oordeel te vellen en alle goddelozen onder hen terecht te wijzen voor al hun goddeloze daden, die zij op goddeloze wijze bedreven hebben, en voor al de harde woorden die zij, goddeloze zondaars, tegen Hem gesproken hebben.’ (Judas 1:14-15)

Deze Bijbelteksten laten zien dat Henoch een bijzonder persoon was. Over hem werd gezegd dat hij met God wandelde, dat aantoonde dat hij een rechtschapen man was en een levende relatie met God had. In Genesis staat dat Henoch er plotseling niet meer was omdat God hem had weggenomen. Dit was niet een verzachtend woord voor de dood, want in Genesis 5 werd over iedereen gesproken dat hij stierf en alleen over Henoch werd dit niet gezegd. Daarnaast zegt Paulus in Hebreeën 11: *‘Door het geloof werd Henoch weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien.’* Henoch was

niet gestorven, hij werd levend opgenomen door God en is daarvoor een voorafschaduw van de gelovigen die de opname van de gemeente meemaken, want ook zij zullen de dood niet zien. Doordat Henoch met God wandelde kreeg hij openbaringen over het oordeel van God. Judas schreef dat Henoch heeft geprofeteerd dat God alle goddelozen terechtwijst en het oordeel over hen komt.

In Genesis en Hebreeën wordt gesproken over weggenomen worden. Genesis is in het Hebreeuws geschreven en het Hebreeuwse woord voor ‘weggenomen’ is ‘kî-lāqah’ en betekent nemen, ontvangen, meenemen, ophalen en krijgen. Hebreeën is in het Grieks geschreven en het woord ‘weggenomen’ is afgeleid van het Griekse woord ‘meta-tithēmi’ en betekent verplaatsen, overbrengen en veranderen. Henoch heeft de dood niet gezien en is verplaatst van de aarde naar een andere plek. Waarom werd Henoch weggenomen? Het antwoord staat er: omdat hij God behaagde. Wie worden bij de opname van de gemeente opgenomen? Degenen die God behagen. Dit zijn degenen die in God geloven en geloven dat God beloont wie Hem zoeken (Hebreeën 11:6).

Daarnaast zeggen een aantal Bijbeluitleggers dat Henoch werd opgenomen voor de zondvloed en daardoor voor het oordeel van God werd weggehaald. Maar dit was niet de reden waarom Henoch werd opgenomen. Hij werd opgenomen omdat hij God behaagde en nergens staat dat hij werd weggehaald om het oordeel op aarde te ontlopen. Henoch werd niet vlak voor de zondvloed opgenomen. In Genesis 5 staat dat Henoch op 365-jarige leeftijd werd opgenomen en de zondvloed kwam 669 jaar later. God had Henoch niet opgenomen om aan de zondvloed te ontsnappen, want hij had 1.034 jaar kunnen worden zonder het oordeel mee te maken. Hij had vredig kunnen sterven, aangezien de oudste persoon in de Bijbel ‘maar’ 969 jaar werd.

Samenvattend:

- Henoch werd opgenomen door God.
- Henoch behaagde God en wandelde met Hem.
- Henoch profeteerde over het oordeel van de goddelozen.
- Henoch is een typebeeld van de opname van de gemeente.

2 Elia: wervelwind

De volgende opname in de Bijbel is de opname van de profeet Elia. Zijn verhaal lezen wij in 1 Koningen 17 tot 2 Koningen 2. Elia was een profeet van het volk van Israël (het tienstammenrijk) en profeteerde tijdens de regeringen van de koningen Achab en Achazja. Elia verkondigde het Woord van God en zorgde ervoor dat 3,5 jaar lang geen regen viel in Israël. Daarnaast staat hij bekend om het duel met de Baälpriesters. Elia zei:

‘Alleen ik ben overgebleven als profeet van de HEERE, maar de profeten van de Baäl zijn met vierhonderdvijftig man. Laat men ons dan twee jonge stieren geven. Laten zij voor zich de ene stier kiezen, die in stukken verdelen en op het hout leggen, maar ze mogen er geen vuur bij leggen. Dan zal ik de andere stier klaarmaken en op het hout leggen, maar er geen vuur bij leggen. Roept u daarna de naam van uw god aan, dan zal ik de Naam van de HEERE aanroepen. En de God Die door vuur antwoordt, Die is God. En het hele volk antwoordde en zei: Dat is goed.’ (1 Koningen 18:22-24).

De Baälpriesters konden er niet voor zorgen dat de afgod Baäl met vuur ging antwoorden. De God van Elia antwoordde wel met vuur, waardoor het volk van Israël God eerden. De profeet Elia was een bijzonder persoon die deed wat God van hem vroeg. Toch lezen wij in Jakobus:

‘Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden. En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.’ (Jakobus 5:17-18)

Elia was een gewoon mens en God gebruikte hem om grootste dingen te doen. De dingen die Elia deed is voor ons wonderbaarlijk, maar voor God niet. Later kreeg Elia een leerling die hem opvolgt als hij er niet meer zou zijn. Deze leerling is Elisa en heeft lang met Elia opgetrokken. Wij gaan kijken naar de laatste dag van Elia op aarde.

‘Toen kwamen de leerling-profeten die in Bethel waren, de stad uit, naar Elisa toe en zeiden tegen hem: Weet u dat de HEERE heden uw meester van u zal wegnemen? En hij zei: Ik weet het ook, zwijg erover.’ (2 Koningen 2:3)

‘Toen kwamen de leerling-profeten die in Jericho waren, naar voren, naar Elisa toe en zeiden tegen hem: Weet u dat de HEERE heden uw meester van u zal wegnemen? En hij zei: Ik weet het ook, zwijg erover.’ (2 Koningen 2:5)

‘Het gebeurde nu, toen zij overgestoken waren, dat Elia tegen Elisa zei: Vraag mij wat ik voor u doen zal, voordat ik van u weggenomen word.’ (2 Koningen 2:9)

De Leerling-profeten, Elia en Elisa wisten dat Elia die dag opgenomen ging worden. Als God iets besluit dan laat Hij dit altijd weten aan Zijn profeten. God openbaart aan hen de geheimenissen.

‘Voorzeker, de Heere HEERE doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten.’ (Amos 3:7)

Dit was het geval bij de leerling-profeten maar ook de apostel Paulus kreeg wijsheid over een geheimenis van God. Aan Paulus werd de opname van de gemeente en het veranderd worden van de levenden geopenbaard.

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

Het grote verschil tussen de opname van Elia en de opname van de gemeente is dat de profeten van Elia wisten dat Elia die dag de

aarde ging verlaten en niemand weet wanneer de gemeente de aarde gaat verlaten.

De profeten hebben geprofeteerd tegen Elisa en daarna liepen Elia en Elisa verder. Zij waren met elkaar aan het praten en plotseling vond de opname plaats.

‘Het gebeurde, terwijl zij al sprekend verdergingen, zie, dat er een vurige wagen met vurige paarden kwam, die tussen hen beiden scheiding maakte. Zo voer Elia in een storm naar de hemel. Elisa zag het en hij riep: Mijn vader, mijn vader, wagen van Israël en zijn ruiters! En hij zag hem niet meer.’ (2 Koningen 2:11-12)

Elisa en Elia wisten dat de opname van Elia plaats zou vinden. Toch schrok Elisa ervan, plotseling verscheen de vurige wagen met vurige paarden die hem van Elia scheidden en Elia werd in een storm (of wervelwind) opgenomen in de hemel. Vervolgens liep Elisa terug naar Jericho en leren wij dat Elia werd opgenomen in de hemel en niet werd verplaatst naar een ander gebied op de aarde.

‘En zij zeiden tegen hem: Zie toch, er zijn bij uw dienaren vijftig dappere mannen. Laat hen toch uw meester gaan zoeken, of de Geest van de HEERE hem misschien niet heeft opgenomen en op een van de bergen of in een van de dalen geworpen heeft. Maar hij zei: Stuur hen niet. Zij drongen echter bij hem aan, tot beschamens toe, en hij zei: Stuur hen dan maar. En zij stuurden vijftig mannen, die drie dagen zochten, maar hem niet vonden. Toen kwamen zij bij hem terug, terwijl hij in Jericho verbleef, en hij zei tegen hen: Heb ik niet tegen u gezegd: Ga niet?’ (2 Koningen 2:16-18)

Elia werd niet teruggevonden op aarde, totdat de Here Jezus verscheen op de berg van de verheerlijking. Hier zien wij Elia samen met Mozes spreken met de Here Jezus. Elia was voor een korte periode teruggekeerd op aarde.

‘En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes met Zich mee en bracht hen apart op een hoge berg, alleen hen; en Hij

werd voor hun ogen van gedaante veranderd. En Zijn kleren werden blinkend, zeer wit, als sneeuw, zo wit als geen wolbewerker op aarde ze kan maken. En aan hen verscheen Elia met Mozes en zij spraken met Jezus. (Markus 9:2-4)

Tot slot bekijken wij het woord ‘opnemen’. Dit woord is in het Hebreeuws ‘‘ālā’ en betekent omhoog gaan, stijgen, klimmen en worden weggenomen. Dit laat zien dat Elia omhoog ging naar de hemel. Daarnaast gebruikten de profeten het woord ‘kî-lāqah’. Dit woord werd ook gebruikt bij de opname van Henoch in het boek Genesis.

Samenvattend:

- Elia was een mens net als wij.
- De profeten wisten dat Elia weggenomen zou worden.
- Elisa zag dat Elia in de hemel werd opgenomen.
- De mensen konden Elia niet meer terugvinden.
- Elia kwam voor een korte periode terug op aarde.

3 De Here Jezus: hemelvaart

Nadat Jezus opstond uit de dood en Hij veertig dagen lang verscheen aan verschillende mensen, was het tijd dat Hij terugging naar God de Vader. De hemelvaart van Jezus is belangrijk voor het onderwerp ‘De wederkomst van Christus’, want over de hemelvaart werd door engelen gezegd: *‘Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’* (Handelingen 1:11). Dit houdt in dat wij veel leren over Jezus Zijn wederkomst als wij Zijn hemelvaart bestuderen. Het grootste verschil is dat Jezus niet van de aarde naar de hemel reist, maar van de hemel naar de aarde. In onze moderne tijd is het niet bijzonder als iemand reist door de lucht, aangezien wij vliegtuigen, spaceshuttles (raketten) en jet packs hebben, maar in de tijd van de discipelen konden alleen vogels door de lucht vliegen. Plotseling zagen zij dat Jezus opsteeg in de lucht

en niet meer terugkwam op de aarde. Totaal verbijsterd staarden zij naar de lucht en ze snapten niet hoe dit mogelijk was, totdat twee engelen bij hen gingen staan en aan hen vroegen: ‘Wat staan jullie naar de hemel te kijken?’ Kan jij het je voorstellen dat iemand opstijgt in de lucht? Laten wij de teksten die over de hemelvaart spreken bekijken.

‘De Heere dan is, nadat Hij tot hen (de discipelen) gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand van God, maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen.’ (Markus 16:19-20)

‘Hij (Jezus) leidde hen (de discipelen) naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel. En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren voortdurend in de tempel, terwijl ze God loofden en dankten. Amen.’ (Lukas 24:50-53)

‘En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’ (Handelingen 1:9-11)

In deze teksten lezen wij dat de Here Jezus zonder hulpmiddelen is opgevaren naar de hemel. Dit kon Hij doen omdat hij de Zoon van God is en een verheerlijkt lichaam heeft die zich niet aan de natuurwetten hoeft te houden. Nadat Jezus opstond uit de dood is Hij opgestaan in Zijn verheerlijkt lichaam. Dit lichaam bevat eigenschappen van Zijn lichaam op aarde en van een nieuw hemels lichaam.

Iedereen kon de littekens van Jezus Zijn kruisiging zien. Jezus vroeg aan Thomas of hij Zijn handen en zij wilde aanraken zodat hij kon zien dat Jezus echt was opgestaan (Johannes 20:27). Daarnaast omschrijft Johannes in Openbaring 5:6 de Here Jezus als een lam dat geslacht was, dat ook de gevolgen van het kruisoffer van Jezus laat zien. Tegelijkertijd heeft Jezus een verheerlijkt lichaam, dat wij in de toekomst ook ontvangen.

‘Die (Jezus) ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.’ (Filippenzen 3:21)

Volgens 1 Korinthe 15:20 is Jezus de eerste persoon die een verheerlijkt lichaam heeft en Hij heeft dit tijdens Zijn opstandig in bezit genomen. De volgelingen van Jezus ontvangen dit lichaam bij de komst van de Here Jezus. Aan de hand van de verschijningen van Jezus op aarde tussen Zijn opstanding en hemelvaart kunnen wij zien wat Hij anders kon doen dan een normaal aards lichaam. Hieronder volgt een aantal voorbeelden:

- De Here Jezus kon in verschillende gedaantes veranderen (Markus 16:12).
- De Here Jezus kon verdwijnen in het niets (Lukas 23:31).
- De Here Jezus kon uit het niets verschijnen (Lukas 23:36, Johannes 20:19, Johannes 20:26).
- De Here Jezus kon ‘vliegen in de lucht’ (de hemelvaart).
- De Here Jezus leeft en zal voor eeuwig leven. (Openbaring 22:13 en Hebreëën 13:8).

Als onze lichamen veranderen en gelijkvormig worden aan het lichaam van Jezus Christus, dan is het voor ons niet moeilijk om opgenomen te worden in de hemel of om te verdwijnen in het niets. Wij zijn in staat om nieuwe dingen te doen, die nu, zonder de hulp van God, onmogelijk zijn.

Ook de locatie van de hemelvaart is interessant. In het boek Lukas staat dat Zijn hemelvaart bij de afslag naar Bethanië plaatsvond. In het boek Handelingen staat een specifieke plaats, namelijk

de Olijfberg (Handelingen 1:12). De Here Jezus werd opgenomen in de hemel op de Olijfberg, die zich bevindt bij de afslag naar Bethanië. Aangezien de engelen zeiden: *‘Deze Jezus, die van u opgenomen is in de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’* (Handelingen 1:11), betekent dit dan dat de Here Jezus op de Olijfberg gaat terugkomen tijdens Zijn wederkomst? Ja! Dit is verkondigd door de profeet Zacharia (Zacharia 14:4). Jezus komt op dezelfde plaats terug, om Zijn ‘werk’ af te maken en het koningschap van de wereld in ontvangst te nemen (Openbaring 20). Hier komen wij in deel 2 op terug.

Tot slot kijken wij naar de reden van de hemelvaart. Want waarom moest de Here Jezus de aarde verlaten? De eerste reden is dat Jezus verhoogd werd (en nog steeds is) door God de Vader. Jezus mag plaatsnemen aan de rechterhand van God. Iedereen is aan Hem onderworpen, al de engelen, machten en krachten (Filippenzen 2:9, 1 Timotheüs 3:16 en 1 Petrus 3:22). De tweede reden is dat de Heilige Geest alleen op aarde kon komen als de Here Jezus terugging naar God de Vader.

Samenvattend:

- Jezus had en heeft een verheerlijkt lichaam.
- Wij ontvangen hetzelfde lichaam als de Here Jezus.
- Jezus werd opgenomen in de hemel om verheerlijkt te worden.
- Jezus komt terug op de Olijfberg tijdens de wederkomst.

4 Filippus: aardse verplaatsing

Filippus was een evangelist die het Woord van God verkondigde in Samaria en daar gebeurde veel wonderen en tekenen (Handelingen 8). Veel mensen werden bevrijd van onreine geesten en verlamden genazen. Op een dag zei een engel tegen hem: *‘Sta op en ga naar het zuiden, de weg op die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, die eenzaam is.’* (Handelingen 8:26). Filippus ging naar deze weg en zag een wagen naar hem toe rijden. In deze wagen was een belangrijke kamerheer die in dienst stond van de koningin van Ethiopië. De kamerheer las de boekrol Jesaja en snapte niet wat met de tekst

bedoeld werd. De Heilige Geest zei tegen Filippus dat hij naar de kamerheer moest gaan en vervolgens vroeg Filippus of de kamerheer de tekst die hij las begreep. De kamerheer vroeg om uitleg en Filippus vertelde wat de tekst betekende en, aan de hand van de tekst uit Jesaja, verkondigde hij het evangelie van God. De kamerheer kwam tot geloof en vervolgens lezen wij:

‘En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water. En de kamerheer zei: Kijk, daar is water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. En toen zij uit het water opgekomen waren, nam de Geest van de Heere Filippus weg; en de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap. Maar Filippus werd aangetroffen in Asdod; en terwijl hij het land doorging, verkondigde hij het Evangelie in alle steden, totdat hij in Caesarea kwam.’ (Handelingen 8:36-40)

Nadat Filippus de kamerheer had gedoopt was hij klaar met zijn taak. De Heilige Geest had hem op een andere plek nodig om het evangelie te verkondigen. De afstand tussen het water en Asdod is ongeveer 32 kilometer. Dit was niet een geestelijke maar een lichamelijke verplaatsing van Filippus, want de kamerheer zag hem niet en de mensen uit Asdod zagen hem wel. Filippus was een man die dicht bij God leefde en luisterde naar de stem van de Heilige Geest. Hij heeft op veel plekken Gods evangelie verkondigd en dit kon hij alleen doen doordat hij was afgestemd op de Heilige Geest. De reden waarom hij werd opgenomen heeft te maken met het verkondigen van het evangelie. Blijkbaar wilde de Heilige Geest vaart maken om Asdod te bereiken, waardoor Hij het te lang vond duren als Filippus zou lopen. Filippus is het bewijs dat een verplaatsing van de mens in ruimte en tijd mogelijk is.

Hoe zou de kamerheer gereageerd hebben nadat Filippus werd opgenomen? Eerst was hij met hem in gesprek en plotseling

was hij alleen. Hoe zullen de mensen die tijdens de opname van de gemeente achterblijven reageren als plotseling miljoenen mensen zijn verdwenen? Ik ben bang dat het chaos wordt en iedereen in paniek is. Toch zullen sommige christenen met de ongelovigen over de opname gesproken hebben en zal het belletje bij sommigen rinkelen. Zij missen de opname, maar kunnen, door Gods genade, nog behouden worden door te geloven in Jezus Christus.

In het boek Handelingen wordt het woord ‘nam ... weg’ gebruikt. In het Grieks gebruikte de schrijver Lukas het woord ‘hērpasen’ dat een vervoeging is van het werkwoord ‘harpazō’. Dit woord zijn wij tegengekomen in hoofdstuk 2 en betekent roven, grijpen of snel wegnemen. Zoals Filippus door de Heilige Geest werd weggenomen worden wij weggenomen van de aarde.

Samenvattend:

- Filippus werd door de Heilige Geest geleid om het evangelie te verkondigen.
- Filippus werd door de Heilige Geest opgenomen en ongeveer 32 kilometer verder teruggeplaatst.
- Filippus had op dat moment geen verheerlijkt lichaam. De gemeente heeft dit wel tijdens de opname.
- De kamerheer bleef alleen achter.

5 Paulus: naar het paradijs en terug

De volgende persoon die werd opgenomen is de apostel Paulus. Paulus was een grote evangelist voor de landen buiten Israël en heeft veel van de nieuwtestamentische boeken geschreven. Hij weet niet of hij een lichamelijke of geestelijke opname heeft meegemaakt. Zoals Paulus werd opgenomen in de hemel, wordt de gemeente van Christus opgenomen in de hemel. Zijn ervaring heeft hij geschreven aan de gemeente van Korinthe.

‘Ik ken een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd

opgenomen. En ik weet van deze mens – of het in het lichaam of buiten het lichaam gebeurde, weet ik niet; God weet het – dat hij werd opgenomen in het paradijs en onuitsprekelijke woorden heeft gehoord, die het een mens niet is geoorloofd uit te spreken. (...) En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, (...)’ (2 Korinthe 12:2-7)

In eerste instantie lijkt het dat Paulus over iemand anders schreef. Toch kunnen wij ervan uitgaan dat dit Paulus was overkomen omdat hij in de laatste zin sprak over zijn eigen openbaringen. Paulus wilde voorkomen dat mensen hem gingen roemen om zijn bijzondere openbaringen en ervaringen, zoals anderen in zijn tijd deden. Paulus had veel openbaringen gekregen en de kans is groot dat veel van zijn openbaringen niet in de Bijbel staan opgeschreven.

De openbaring in de Korinthebrief laat zien dat mensen (geestelijk of lichamelijk) in de hemel van God kunnen komen. Paulus werd tot in de derde hemel opgenomen. De eerste hemel is het luchtruim met de vogels, de tweede hemel is het heelal met de sterren en planeten en de derde hemel is de verblijfplaats van God. Henoch, Elia en de Here Jezus werden ook opgenomen in de hemel. In de hemel is een aparte plaats die het paradijs wordt genoemd. Hier bevinden de overledenen die in Christus zijn. Paulus zegt dat hij in het paradijs was en onuitsprekelijke woorden heeft gehoord. Het paradijs is een vredige plek waar de overledenen aan het wachten zijn op de opname van de gemeente. Het is niet een vage droomtoestand, maar een plek waar de dingen bewust worden meegeemaakt. Volgens de openbaring van Paulus wordt er gesproken met onuitsprekelijke woorden, zo bijzonder dat het niet valt te vertellen in het Nederlands of Grieks. Hij mag het ‘geluid’ niet kopiëren, omdat het op aarde toch niet wordt gesnapt. In de hemel wordt een bijzondere taal gesproken en wat daar misschien een beetje op lijkt is de tongentaal van de gelovigen op aarde. Toen de Here Jezus aan het kruis hing, hingen er twee misdadigers naast Hem. Eén misdadiger kwam aan het kruis tot bekering en vroeg aan de Here Jezus of Hij aan hem wilde denken als Hij in Zijn koninkrijk is gekomen. De Here Jezus antwoordde het volgende:

‘En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.’ (Lukas 23:43)

Dit houdt in dat de Here Jezus in het paradijs aanwezig is. Hoe het paradijs er precies uitziet en wat daar gedaan wordt weten wij niet. Dat het een mooie en vredige plek is staat vast. Paulus werd tijdelijk naar deze plek opgenomen. Het Griekse woord voor ‘opgenomen’ is ‘harpazō’ en in de openbaring van Paulus wordt dit woord twee keer gebruikt. Paulus werd weggerukt tot in de derde hemel en in het paradijs en de gemeente wordt weggerukt tot in de derde hemel in het Vaderhuis van God (Johannes 14:1-3). De leer van de opname is niet bedoeld om ons angstig te maken maar om ons te laten weten dat er een dag komt dat wij voor altijd bij de Here Jezus zullen zijn. Het is bedoeld om ons moed in te spreken en om ons te troosten als wij op de aarde pijn en verdriet meemaken. Nadat Paulus deze openbaring had gekregen keerde hij terug op de aarde en heeft hij veel mensen met het evangelie van God bereikt.

Samenvattend:

- Paulus werd opgenomen in de derde hemel (het paradijs).
- Paulus zag en hoorde onuitsprekelijke zaken.
- Paulus wist niet of het een lichamelijke of geestelijke opname was.
- Paulus keerde hierna terug op de aarde.

6 De twee getuigen: klimmen naar boven

De volgende opname moet nog gebeuren. Nadat de gemeente is opgenomen stuurt God twee getuigen naar de aarde en zij leven tijdens de grote verdrukking.

‘En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen, in rouwkleiding gekleed, twaalfhonderdzig dagen lang profeteren. Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God van de aarde staan. En als iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en dat verslindt hun vijanden. En als iemand

hun schade wil toebrengen, moet hij op dezelfde manier gedood worden. Zij hebben macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen zal vallen in de dagen dat zij profeteren. En zij hebben macht over de wateren om die in bloed te veranderen, en de aarde te treffen met allerlei plagen, zo vaak zij dat willen.’ (Openbaring 11:3-6)

De getuigen profeteren 3,5 jaar lang in Jeruzalem en hebben buitengewone macht en kracht van God gekregen. De vijanden worden verslonden door vuur en de getuigen hebben macht om de aarde te treffen met verschillende plagen. 3,5 jaar lang worden zij door God beschermd en kan niemand hen overwinnen. Tijdens de grote verdrukking blijft God genadig en roept Hij op tot bekering. De getuigen zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars. Uit de olijfboom wordt olie gehaald, dat een symbool is van de Heilige Geest. De twee kandelaars geven licht en dat is een beeld van Jezus die licht in de wereld brengt. De twee getuigen zijn vol van de Heilige Geest en brengen het licht in de wereld. Zij vertellen en profeteren over de Here Jezus (Zacharia 4). Toch zullen velen niet naar hen luisteren, blijven zij in hun zonden en erkennen zij niet de Here Jezus. Ook vandaag mogen de volgelingen van Jezus Zijn licht in de wereld brengen door over Hem te getuigen.

‘En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd. En de mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun dode lichamen drieënhalve dag zien, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden, en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, zo gekweld hadden.’ (Openbaring 11:7-10)

Nadat hun getuigenis is volbracht bindt de machthebber op aarde de strijd met hen aan en overwint hen. Hun dode lichamen blijven

op de straat liggen en de mensen kijken met plezier naar hen. Als trofeeën blijven zij liggen en de mensen besluiten dat de lichamen niet in een graf terecht komen. Er is feest op aarde omdat de getuigen gedood zijn en de mensen sturen elkaar geschenken omdat de twee getuigen hen gekweld hebben. In de eerste plaats is het voor de goddelozen een kwelling om over de Here Jezus te horen. Je mag het over iedereen hebben, maar als de naam Jezus wordt genoemd vinden zij het niet fijn. In de tweede plaats zorgen de getuigen ervoor dat 3,5 jaar lang geen regen op aarde valt en verschillende plagen over de aarde komen. Eindelijk, denken zij, zijn deze kwellingen voorbij.

‘En na die drieënhalve dag kwam er een levensgeest uit God in hen en zij gingen op hun voeten staan. En grote vrees overviel hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij gingen omhoog naar de hemel, in de wolk, en hun vijanden keken hen na. En op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad stortte in. En bij die aardbeving werden zeventuizend met name bekende personen gedood. En de overigen werden zeer bevreesd, en gaven eer aan de God van de hemel.’ (Openbaring 11:11-13)

Drie dagen liggen de twee getuigen dood op de grond en wordt door de mensen feest gevierd. Plotseling komt er leven in hen en gaan zij op hun voeten staan. Als trofeeën worden zij niet begraven, iedereen wil zien dat deze twee mannen geen macht meer hebben en zijn verslagen door de machthebber op aarde. Opeens zien zij dat ze opstaan en ze worden hierdoor erg bang. God wekt de getuigen op uit de dood, zoals Hij ook doet met de ontslapenen tijdens de opname van de gemeente. Daarna horen de mensen een stem uit de hemel die zegt: *‘Kom hier omhoog’*. Zoals de gemeente door de Here Jezus wordt geroepen om Hem tegemoet te gaan in de lucht, worden deze twee getuigen door Hem geroepen om naar de hemel te gaan. Zoals de Here Jezus opsteeg in de lucht, stijgen deze twee getuigen op en de mensen zien het gebeuren. Dit is een groot getuigenis voor de mensen die op aarde leven. Nadat de gemeente van

Christus is opgenomen weten zij niet waar de gemeente heen is gegaan. Waarschijnlijk verkondigen de media leugens en verzinnen zij een verhaal. Nu ziet iedereen dat God de getuigen roept en dat zij daarna opstijgen in de lucht. Na dit gebeuren komt een oordeel over de stad Jeruzalem en wordt het getroffen door een grote aardbeving.

Samenvattend:

- De getuigen profeteren 3,5 jaar in Jeruzalem en hebben buitengewone macht van God gekregen.
- De getuigen worden door de machthebber op aarde gedood.
- De getuigen staan na drie dagen op uit de dood.
- De getuigen stijgen op in de lucht.

7 Het mannelijk kind: ontsnapping

De volgende opname in de Bijbel is de opname van het mannelijk kind in het boek Openbaring. Openbaring is een lastig boek om te lezen. Johannes zag dingen gebeuren die hij nog nooit had gezien en voor hem nog ver in de toekomst zijn weggelegd. Hoe moet iemand uit het jaar 50-100 na Christus bijvoorbeeld een helikopter, vliegtuigen of tanks omschrijven? Johannes schreef in hoofdstuk 12 over een teken aan de hemel met drie belangrijke personages: de vrouw, het kind en de draak.

‘1 En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. 2 En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensnood en in haar pijn om te baren. 3 En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie: een grote vuurrode draak met zeven koppen en tien hoorns. En op zijn koppen zeven diademen. 4 En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaard zou hebben. 5 En zij baarde een Zoon, een mannelijk Kind, dat alle heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf. En haar Kind

werd weggerukt naar God en naar Zijn troon. 6 En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.’ (Openbaring 12)

Laten wij beginnen met vers 1, dat spreekt over een groot teken in de hemel. Johannes zag een vrouw met kenmerken van het volk van Israël. Jozef, de zoon van Jakob, zag een droom waarbij de zon (Israël), de maan en elf sterren (de stammen van Israël) voor hem neerbogen. Jozef was de twaalfde stam en daardoor de twaalfde ster. De vrouw spreekt over Israël. Vers 2 zegt dat Israël zwanger is en het uitschreeuwt van de pijn. Dit is een omschrijving die vaker over Israël (ook genoemd: dochter van Sion) werd gezegd.

‘Nu, waarom slaat u zo'n luid alarm? Is er geen Koning onder u? Is uw Raadsman omgekomen, dat smart u aangegrepen heeft als van een barende vrouw? Krimp ineen en schreeuw het uit, dochter van Sion, als een barende vrouw, want nu moet u de stad uit en in het open veld wonen. U zult tot in Babel komen. Daar zult u gered worden, daar zal de HEERE u verlossen uit de hand van uw vijanden.’ (Micha 4:9-10)

Bovenstaande tekst spreekt over de Babylonische ballingschap en ligt in het verleden. God vergeleek Israël als de dochter van Sion die aan het baren is. Dit betekent dat Israël onheil stond te verwachten. Eén hoofdstuk verder spreekt Micha over de verdere toekomst van Israël. Ook hier wordt iemand gebaard.

‘En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.’ (Micha 5:1)

Micha 5:1 spreekt over de geboorte van de Here Jezus in Bethlehem. Herodes wilde graag weten waar de Messias geboren zou worden, zodat hij Hem kon vermoorden. De Schriftgeleerden

zeiden tegen hem dat de Messias in Bethlehem geboren wordt en zij haalden deze tekst aan (Mattheüs 2:6). Deze profetie heeft plaatsgevonden.

‘Daarom zal Hij hen overgeven tot de tijd dat zij die baren zal, gebaard heeft.’ (Micha 5:2a)

Vervolgens zal de Heerser van oudsher, de Here Jezus, hen overgeven. De Israëlieten geloofden niet dat de Here Jezus hun Messias was en daardoor werden zij uit het land gehaald en werden zij verstrooid onder de volken. Dit gebeurt tot het moment dat degene die baren zal gebaard heeft. Ik geloof dat deze tekst spreekt over de vrouw die baart in Openbaring 12. Totdat zij gebaard heeft zijn de ogen van de meeste Israëlieten gesloten en leven zij onder alle volken van de aarde. Vandaag zien wij dat de Joden langzaam terugkeren naar Israël, ook al zijn veel Joden nog onder de volken en erkennen zij niet Jezus als hun Messias. Op het moment dat de vrouw gebaard heeft, komt daar een ommekeer in, waar Micha over schreef.

‘Dan zal de rest van Zijn broeders zich bekeren, met de Israëlieten.’ (Micha 5:2b)

Als de vrouw uit Openbaring heeft gebaard, zal de broeders van de Here Jezus, het volk Israël, zich bekeren en zij zullen terugkeren tot de werkelijke zonen van Israël, de Joden die geloven in de Here Jezus. De Israëlieten komen tot geloof in Hem, waar Paulus over sprak.

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

Vandaag is er verharding over Israël, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan (opname van de gemeente). Als de heidenen zijn binnengaan, zal heel Israël zalig worden, waar Micha en de Romeinenbrief over spreken. Ik geloof dat het kind dat gebaard wordt de gemeente van Christus is.

In vers 3 komt een nieuw personage tevoorschijn, de draak met de zeven koppen. Volgens vers 9 is deze draak de duivel. Vers 4 en 5 vertelt dat Israël het kind heeft gebaard en dat de duivel probeert dit kind te verslinden. Het kind is de gemeente van Christus. Vlak voordat de duivel wordt losgelaten om de mensen te misleiden en te verslinden, wordt de gemeente van Christus opgenomen in de lucht, naar de troon van God. De gemeente hoeft niet de grote verdrukking mee te maken, maar wordt beschermd door God en de duivel kan niet bij de gemeente komen. Het woord ‘weggerukt’ is in het Grieks ‘harpazō’ en zijn wij tegengekomen bij de studie over de opname van de gemeente. Wij worden niet op aarde verslonden door de duivel, maar worden vlak voor dit moment opgenomen in de hemel. Nu kunnen vers 5 vier vragen oproepen. Laten wij deze vragen bekijken.

Vraag 1: Wordt de gemeente van Christus uit Israël geboren?

Als wij het boek Handelingen lezen zien wij dat de eerste christenen Joden waren. Uit het Joodse volk is de gemeente ontstaan en door Paulus zijn de heidenvolken bekend geworden met de Christelijke leer. De gemeente is ‘geboren’ uit het volk van Israël. Ten tweede vertelt Paulus dat iedereen die gelooft (de christenen) geestelijk geboren zijn uit Abraham. Abraham is de stamvader van het volk Israël en uit hem zal veel nageslacht komen.

‘Zoals Abraham God geloofde en het hem tot gerechtigheid werd gerekend. Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.’ (Galaten 3:6-7)

‘opdat hij (Abraham) een vader zou zijn van allen die geloven.’ (Romeinen 4:11)

De gelovigen zijn de geestelijke kinderen van Abraham en Abraham is de geestelijke vader van de gelovigen. Ten derde wordt Sara, de vrouw van Abraham, vergeleken met het hemels Jeruzalem. Sara en het hemels Jeruzalem worden vergeleken met de moeder van degenen die geloven. Wij zijn de kinderen van de belofte geworden, zoals Isaak een kind van de belofte (Sara) was. Wij zijn kinderen van de vrije vrouw Sara geworden door ons geloof.

‘Want er staat geschreven dat Abraham twee zonen had, een van de slavin, en een van de vrije. (...) Deze dingen hebben een zinnebeeldige betekenis; (...) het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen. (...) Wij nu, broeders, zijn kinderen van de belofte, net zoals Izak. (...) Daarom, broeders, wij zijn geen kinderen van de slavin, maar van de vrije.’ (Galaten 4:21-31)

Vraag 2: Wie zal de heidenvolken hoeden met een ijzeren staf?

Om het kind aan te duiden wordt in vers 5 gesproken over het hoeden van de heidenvolken met een ijzeren staf. In het boek Openbaring wordt drie keer over deze gebeurtenis gesproken. Laten wij de andere twee teksten uit Openbaring lezen.

‘En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God.’ (Openbaring 19:14-15)

In de eerste plaats is de Here Jezus Degene die de heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf en de legers in de hemel (de engelen en waarschijnlijk de gelovigen) zullen Hem volgen. Daarnaast zullen de gelovigen de heidenen hoeden met deze staf, dat staat in de volgende tekst in Openbaring:

‘En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen

hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen.’ (Openbaring 2:26-27)

De overwinnaars zullen met Christus de heidenvolken hoeden met een ijzeren staf. De overwinnaars zijn alle volgelingen van Jezus die volharden tot het einde en de werken van Christus tot het einde toe in acht nemen.

Vraag 3: Waarom is de vrouw vlak voor de grote verdrukking klaar met baren?

Vraag 1 werd beantwoord met het feit dat de gemeente geestelijk geboren is uit Israël. Waarom wordt gezegd dat de vrouw vlak voor de grote verdrukking haar kind heeft gebaard? Laten wij kijken wat vlak voor de opname gebeurt.

‘in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

Een milliseconde voor de opname van de gemeente worden de doden opgewekt en ontvangen alle volgelingen van Jezus nieuwe lichamen. Wij worden ‘opnieuw geboren in een lichaam’. Tijdens de bekering wordt de geest opnieuw geboren. Tijdens de opname van de gemeente ontvangt deze geest een nieuw lichaam. Daarnaast is het lichaam van Christus pas voltooid als iedereen die ‘moet’ bekeren bekeerd is. Het lichaam van Christus (1 Korinthe 12:12-27) bevat alle gelovigen en is klaar als alle gelovigen zijn toegevoegd aan dit lichaam. Daarna wordt dit lichaam ‘geboren’ en wordt het samengevoegd met het hoofd van het lichaam, de Here Jezus. Dit gebeurt tijdens de opname van de gemeente.

Vraag 4: Gaat de gemeente van Christus naar de troon van God?

De gemeente van Christus wordt weggevoerd naar de troon van God. Dat niet alleen, zij zullen met de Here Jezus op de troon zitten.

‘Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.’ (Openbaring 3:21)

Tot slot behandelen wij vers 6. Vers 6 spreekt over Israël die voor de duivel wegvlocht naar de woestijn (of een eenzame plek). In de woestijn zal God voor de Israëlieten zorgen en hen beschermen voor de duivel, twaalfhonderdzestig dagen lang. Twaalfhonderdzestig dagen zijn 3,5 jaar en komen overeen met de moeilijkste tijd van de grote verdrukking. De woestijn is niet een vreemde plek voor het volk Israël, want zij hebben na de exodus 40 jaar in de woestijn doorgebracht en God zorgde bovennatuurlijk voor hen. Er kwam eten uit de hemel en water uit een rots. Tijdens de grote verdrukking zorgt God weer voor hen. God roept de Israëlieten op om te vluchten, zodat Hij hen kan beschermen.

‘Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. (...) Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.’ (Mattheüs 24:15-21)

Wanneer komt deze gruwel van de verwoesting op de heilige plaats? Dat is drie jaar en zeven maanden voor de wederkomst van Christus (Daniël 12:11). Dan worden de Israëlieten opgeroepen om te vluchten naar de bergen, waar God voor hen zal zorgen.

Samenvattend:

- De vrouw is Israël.
- Het mannelijk kind is de gemeente van Christus.

- De draak is de duivel.
- De gemeente van Christus wordt voor de verdrukking weggerukt naar de troon van God.
- Israël wordt in de woestijn beschermd en verzorgd door God.

Samenvatting

De bijbel spreekt over de opname van de gelovigen. Henoeh, Elia, Jezus, Filippus en Paulus hebben een opname meegemaakt en de twee getuigen en de gemeente worden nog opgenomen. De opname van gelovigen is geen verzinsel van mensen, maar komen wij in het oude en nieuwe testament tegen.

H3 OPNAME VOOR VERDRUKKING

In hoofdstuk 4 hebben wij de grote verdrukking bestudeerd. Als de gemeente deze tijd moet doormaken, dan ben ik bang dat weinigen deze tijd gaan overleven en zal de Here Jezus na de grote verdrukking voor een handjevol christenen terugkomen. De rest is namelijk uitgemoord door de antichrist, de machthebber op aarde. Zal God ons in de grote verdrukking sturen? Is dat de zalige hoop die wij hebben en brengt dat troost? In dit hoofdstuk behandelen wij aanwijzingen waarom de Here Jezus voor de grote verdrukking terugkomt.

De verdrukking van vandaag

Voordat wij de aanwijzingen van de opname voor de grote verdrukking bestuderen, gaan wij in deze paragraaf bekijken of christenen lijden en verdrukking meemaken.

In het boek Handelingen staat het verslag van de eerste volgelingen van Jezus. Na de Pinksterdag kwamen duizenden mensen tot geloof en zij stonden onder leiding van de apostelen. De Joodse leiders van Israël waren niet blij met de apostelen en de leer die zij verkondigden over de Here Jezus. Een aantal apostelen moesten voor de leiders van Israël verschijnen en nadat zij hen hadden verhoord, *'Gaven zij hun het bevel helemaal niet meer te spreken of te onderwijzen in de Naam van Jezus.'* (Handelingen 4:18) De apostelen bleven Jezus verkondigen en de leiders werden steeds jaloers op hen. Daarom *'lieten ze de apostelen gevangennemen en opsluiten.'* (handelingen 5:19, NBV) Vervolgens sloegen zij de apostelen met gesels (Handelingen 5:40). Gesels zijn zweepachtige voorwerpen met meerdere staarten en werden gebruikt voor zware lijfstraffen. De apostelen hebben lijden en verdrukking meegeemaakt en het bleef niet bij één keer. Over Stefanus lezen wij dat hij door zijn geloof is gestenigd (Handelingen 7:59), Johannes werd naar Patmos verbannen (Openbaring 1:9) en Paulus had veel lijden

en verdrukking meegemaakt. In de volgende Bijbeltekst vergeleek hij zich met schijnapostelen.

‘Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenissen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.’ (2 Korinthe 11:23-27)

De eerste gemeente had veel lijden doorgemaakt en er zijn veel verhalen bekend van christenen die lijden en verdrukking meemaken. Zowel in het verleden als vandaag is er lijden en dit blijft doorgaan totdat Jezus Zijn voeten op aarde zet. Lijden en vervolgingen horen helaas bij het leven met Jezus.

‘In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik (Jezus) heb de wereld overwonnen.’ (Johannes 16:33)

Is er dan nog hoop voor de christenen?

‘Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.’ (Romeinen 8:18)

Op aarde kunnen de christenen lijden en verdrukking meemaken. Als jij dit meemaakt, dan mag jij je troosten met Romeinen 8:18.

Wat er ook gebeurt, het weegt niet op tegen de heerlijkheid van het eeuwige leven met God. Op aarde leven wij tijdelijk. Na een aantal jaar komen wij te overlijden of maken wij de opname van de gemeente mee. De heerlijkheid bij God is eeuwig en dan zal er geen lijden, pijn en verdriet zijn. Er staan meer teksten in de Bijbel over lijden en verdrukking en dit laat zien dat het bij het leven hoort. Toch is er een groot verschil tussen de ‘normale’ verdrukking van vandaag en de grote verdrukking in de toekomst. De grote verdrukking is een tijd die nog nooit op aarde heeft plaatsgevonden en zich nooit meer zal herhalen (Mattheüs 24:21). Het verbleekt al het andere en het is een tijd waar de Bijbel vaak over heeft geprofeteerd. Nu behandelen wij de aanwijzingen waarom ik geloof dat de Here Jezus ons voor de zevenjarige verdrukking komt ophalen.

Aanwijzing 1: Niet bestemd tot toorn

In hoofdstuk 4 lazen wij dat de grote verdrukking een periode van Gods toorn op aarde is. De mensen worden gepijnigd door de verschrikkelijke oorlogen, armoede, hongersnoden, dodelijke ziekten, wilde dieren en natuurrampen (Openbaring 6 e.v.). Dit is niet alleen het werk van de mensen en de duivel, het is Gods toorn over de goddelozen. Staat er in de Bijbel dat de volgelingen van Jezus de toorn van God meemaken?

‘Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus,’ (1 Thessalonicenzen 5:9)

In het boek 1 Thessalonicenzen spreekt Paulus over de opname van de gemeente en roept hij de gelovigen op om waakzaam te zijn voor de opname. Vervolgens zegt Paulus dat wij niet bestemd zijn tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid. Wij zijn niet bestemd voor Gods boosheid en woede, maar worden hiervan gered doordat wij bij de Here Jezus horen. Dit geldt voor alle toorn van God. Ten eerste van de eeuwige toorn, de hel. Ten tweede van de

toorn die God uitgiet op aarde. God heeft ons hiervoor niet bestemd en wij mogen weten dat, als wij in Jezus geloven, God al onze schulden en zonden heeft vergeven. Dit heeft Hij gedaan door al onze zonden op Zijn Zoon te plaatsen. Hierdoor heeft Jezus onze zonden gedragen en heeft Hij de straf gedragen. Dankzij Jezus Zijn offer hoeven wij niet de toorn van God te dragen, de eeuwige toorn in de hel en de toorn op aarde.

‘Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.’ (Jesaja 53:3-4)

Wij zijn niet bestemd tot toorn. Dit schrijft Paulus ook in het eerste hoofdstuk van de Thessalonicenzenbrief.

‘en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.’ (1 Thessalonicenzen 1:10)

Paulus schreef eerst over het geloof van deze gemeente. Hij heeft positieve berichten ontvangen over hun geloof en hun bekering van de afgoden naar Jezus. Paulus wist dat de gemeente Jezus verwachtte uit de hemel om hen te redden van de komende toorn. De komende toorn houdt de toorn in die God op aarde uitgiet, met alle plagen, oorlogen en ziekten tot gevolg.

Daarnaast staat nergens in de Bijbel dat de gelovigen onderdeel uitmaken van de toorn van God. Nergens staat een waarschuwing of uitleg over de toorn van God over de gelovigen.

Aanwijzing 2: Voorafschaduwung oude testament

Wij zijn erachter gekomen dat de christenen niet bestemd zijn tot toorn. In deze paragraaf behandelen wij twee voorafschaduwungen

van het oude testament: Noach en Lot. Waren zij bestemd tot toorn?

Noach

Het verhaal van Noach is belangrijk om te bestuderen. De Here Jezus sprak met Zijn discipelen over Zijn komst naar de aarde en gebruikte een verwijzing naar de tijd van Noach.

‘Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.’ (Mattheüs 24:37-39)

In het begin van de Bijbel keek God naar de aarde en zag al de werken en gedachten van de mensen. Iedereen was slecht en deed verkeerde dingen en het was een goddeloze generatie.

‘En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al de gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren. Toen kreeg de HEERE er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart.’ (Genesis 6:5-6)

Het deed God pijn en veel verdriet om al de slechtheid van de mensen te zien. Omwille van de zonden van de mensen wilde God hen allemaal uitroeien. Gods toorn en oordeel kwam over de aarde. Alleen Noach leefde een rechtvaardig en goed leven en alleen hij vond genade in de ogen van God.

‘Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde. Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met

geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten.' (Genesis 6:11-13)

God besloot de aarde te vernietigen. God keek naar de aarde en het was vol met geweld en niemand leefde goed. Hoe leeft de mens vandaag? Is hij rechtsschapen en doet hij goede dingen? De mens denkt dat het steeds beter en beter gaat. Volgens de mens mag iedereen zich gedragen zoals hij het wil en er wordt geen rekening gehouden met wat God wil. Op een gegeven moment is Gods geduld op en komt het oordeel. De mens begrijpt dit niet, hij is bezig met het leven op aarde. Hij drinkt, eet, trouwt en viert het leven. De mens beseft niet dat de aarde vervuld is met geweld en verdorvenheid. Plotseling worden de rechtvaardigen door God weggenomen en maakt de mens Gods toorn mee, zoals gebeurde in de tijd van Noach.

Noach was de enige die een rechtvaardig leven leidde. God wilde de rechtvaardige Noach niet vernietigen en maakte een plan. Noach moest een ark bouwen, zodat hij de toorn van God ontliiep. In die ark mocht hij zijn vrouw, kinderen en de vrouwen van zijn kinderen meenemen. Daarnaast zou God dieren sturen die met hem mee moesten gaan. Nadat hij de ark had gemaakt, *'zei de HEERE tegen Noach: Ga in de ark, u en heel uw gezin, want Ik heb gezien dat u te midden van uw tijdgenoten voor Mijn aangezicht rechtvaardig bent. (...) Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten laten regenen; en Ik zal al wat bestaat, wat Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen.'* (Genesis 7:1-4). Noach en zijn gezin gingen de ark in en na zeven dagen begon het te regenen. Ieder levend wezen overleed, zowel de dieren als de mensen. Alleen de rechtvaardige Noach en zijn gezin overleefden de toorn van God. Uit dit verhaal leren wij het volgende:

1. Gods toorn kwam op de aarde.
2. De onrechtvaardigen bleven op de aarde achter en stierven.
3. Noach en zijn gezin gingen de ark in en werden niet getroffen door Gods toorn.

Lot

De Here Jezus verwees ook naar het verhaal van Lot. Jezus sprak met Zijn discipelen over Zijn komst en sprak over Lot.

‘zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.’ (Lukas 17:29-30)

Het volgende verhaal gaat over Lot, de neef van Abraham. Abraham werd door God geroepen om zijn land, familie en dierbaren te verlaten en naar een land te trekken die God hem wijzen zou. Abraham vertrok met zijn vrouw Sara en zijn neef Lot. God zegende Abraham en Lot en zij bezaten veel vee zodat ze niet meer bij elkaar konden blijven. Abraham en Lot overlegden over hun toekomst en zij kwamen tot de conclusie dat het beter was om uit elkaar te gaan.

‘En Abram zei tegen Lot: Laat er toch geen onenigheid zijn tussen mij en jou, en tussen mijn herders en jouw herders. Wij zijn immers mannen die broeders zijn! Licht heel het land niet voor je open? Scheid je toch van mij af: als jij naar links gaat, dan zal ik naar rechts gaan, en als jij naar rechts gaat, dan zal ik naar links gaan. En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was; voordat de HEERE Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de HEERE, als het land Egypte. Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte en Lot trok naar het oosten; en zij werden van elkaar gescheiden. Abram woonde in het land Kanaän; en Lot woonde in de steden in de vlakte en zette zijn tenten op tot bij Sodom.’ (Genesis 13:8-12)

Lot besloot om zijn tenten bij Sodom te plaatsen. Het leek een mooie plek en de natuur was schitterend. Er was genoeg voedsel voor hem, zijn dienaren en het vee. Lot zag één ding over het hoofd.

‘De mannen van Sodom waren echter slecht en grote zondaars tegenover de HEERE.’ (Genesis 13:13)

Lot kwam in een stad met allemaal slechte en grote zondaars. Later zei God tegen Abraham dat de roep van Sodom en Gomorra heel groot is en de zonde heel zwaar (Genesis 18:20). In het boek Ezechiël staat de zonde die de stad Sodom deed.

‘Zie, dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom: trots, overvloed van voedsel en zorgeloze rust had zij met haar dochters. De hand van de arme en de behoeftige ondersteunde zij echter niet. Zij verhieven zich en deden een gruweldaad voor Mijn aangezicht. Daarom deed Ik hen weg, zodra Ik het gezien had.’ (Ezechiël 16:49-50)

Terwijl Sodom rijk was en een overvloed had aan voedsel, gaven de rijken niets aan de armen en de hulpbehoevendenden. Dit is slecht in de ogen van God. Daarnaast leefden de inwoners van Sodom goddeloos en wilden zij een erge vorm van hoererij bedrijven.

‘Evenzo is het met Sodom en Gomorra, en de steden eromheen, die op dezelfde wijze als zij hoererij bedreven hebben en ander vlees achterna zijn gegaan. Zij liggen daar als een waarschuwend voorbeeld, doordat zij de straf van het eeuwige vuur ondergaan.’ (Judas 1:7)

Met wie wilde Sodom hoererij bedrijven? Dat vinden wij in het boek Genesis. De stad werd bezocht door twee engelen, omdat de stad erg in zonde leefde. God wilde, door de twee engelen, te weten komen hoe erg het in Sodom was. De engelen waren vermomd als twee mannen en ontmoetten Lot. Lot bood hen aan om bij hem te overnachten, zodat zij konden uitrusten van de reis.

‘De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan, terwijl Lot in de poort van Sodom zat. Toen Lot hen zag, stond hij op om hun tegemoet te gaan, en boog hij zich met zijn gezicht ter aarde. (...)

Nog voor zij (Lot en de twee engelen) zich te slapen legden, omsingelden de mannen van die stad, de mannen van Sodom, van jong tot oud, het huis; heel het volk, niemand uitgezonderd. Zij riepen naar Lot en zeiden tegen hem: Waar zijn die mannen die vannacht bij u gekomen zijn? Breng hen naar buiten, naar ons toe, zodat wij gemeenschap met hen kunnen hebben.’ (Genesis 19:1-5)

De hele stad, van jong tot oud, omsingelde het huis van Lot en vroegen aan hem om de twee mannen, waarschijnlijk wisten zij niet dat het om engelen ging, naar buiten te sturen. Ze wilden graag gemeenschap hebben met deze twee mannen. Dit zou een verschrikkelijke groepsverkrachting zijn. Daarnaast, volgens Judas 1:7, is de gemeenschap niet bedoeld voor een man met een man. Het is het verkeerde vlees. De kans is erg aanwezig dat Sodom meer goddeloosheid bedreef en meer zonden had. Petrus zei over de rechtvaardige Lot dat hij *‘leed onder de losbandige levenswandel van normloze mensen’* (2 Petrus 2:7).

De mannen van Sodom wilden gemeenschap met de twee mannen (engelen), maar de twee mannen troffen hen met blindheid. Vervolgens riepen zij Lot en zijn familie op om de stad te verlaten, zodat God de stad kon verwoesten. Lot, zijn vrouw en zijn dochters luisterden naar deze oproep, alleen namen de schoonzonen Lot niet serieus. Ook vandaag worden christenen niet altijd serieus genomen en wordt er met hen gespot. Toch gaat het oordeel plaatsvinden, of je het wil geloven of niet. Ik hoop dat velen tot berouw komen en God gaan dienen. Ik denk dat Lot alles gedaan heeft om zijn schoonzonen te bereiken. Totdat het licht begon te worden bleef hij in de stad, waarschijnlijk om hen te overtuigen.

‘Toen de dageraad aangebroken was, drongen de engelen bij Lot aan. Zij zeiden: Sta op! Neem uw vrouw en uw twee dochters, die zich hier bevinden, anders wordt u om de ongerechtigheid van de stad weggevaagd. Lot aarzelde echter; daarom grepen die mannen zijn hand, de hand van zijn vrouw en de hand van zijn twee

dochters, omdat de HEERE hem wilde sparen. Zij brachten hem naar buiten en leidden hem buiten de stad. En het gebeurde, toen zij hen buiten de stad gebracht hadden, dat Hij zei: Vlucht voor uw leven, kijk niet achter u en blijf nergens op heel deze vlakte staan; vlucht naar het bergland, anders wordt u weggevaagd.’ (Genesis 19:15-17)

De engelen grepen hun handen vast en vluchtten samen met hen de stad uit. De rechtvaardige Lot behoorde niet tot de toorn van God, maar God wilde hem en zijn gezin sparen. Onderweg keek de vrouw van Lot achterom, terwijl dit niet mocht. Hierdoor veranderde zij in een zoutpilaar. Lot en zijn dochters ontkwamen. God kon niets doen met Sodom, totdat Lot in veiligheid was. God heeft geen toorn over de rechtvaardigen. Die toorn is namelijk gedragen door de Here Jezus en wij zijn vergeven door God.

‘Haast u! Vlucht daarheen! Want Ik kan niets doen, totdat u daar bent aangekomen.’ (Genesis 19:22)

Nadat Lot en zijn dochters in veiligheid waren gebracht, vernietigde God Sodom en iedereen kwam om het leven.

‘Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. Het kwam van de HEERE uit de hemel. Hij keerde deze steden en heel de vlakte ondersteboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land.’ (Genesis 19:24-25)

Uit dit verhaal leren wij de volgende dingen:

1. Sodom werd verwoest door de goddeloosheid van zijn inwoners. Gods toorn werd over de stad uitgestort.
2. Alleen Lot was rechtvaardig. Hij en zijn dochters werden in veiligheid gebracht.

3. God kon niets doen in Sodom voordat Lot en zijn dochters veilig waren.

In deze twee voorafschaduwingen lazen wij dat de rechtvaardige Noach en de rechtvaardige Lot samen met hun gezin de toorn van God niet meemaakten. De rechtvaardigen ontsnapten van de toorn en de goddelozen maakten de toorn mee, zonder dit van tevoren te beseffen.

Aanwijzing 3: Bewaren voor de verzoeking

De volgende Bijbeltekst heeft de Here Jezus tegen de gemeente te Filadelfia gesproken. Naast de gemeente te Filadelfia in Griekenland in de tijd van Johannes, vertegenwoordigt deze gemeente een bepaalde fase van de kerkgeschiedenis. Dit is de één-na-laatste fase van de kerk. De laatste fase is de kerk Laodicea en kenmerkt zich door lauwheid. God spuugt lauwheid uit. Vandaag zien wij de beide kerken, waarbij de Laodicea-kerk in opkomst is.

De Filadelfia-kerk heeft, volgens de Here Jezus, weinig invloed en kracht. Toch neemt deze gemeente Gods Woord in acht en verloochenen zij niet de Here Jezus. Het was en is een trouwe gemeente die volhardt. Daardoor beloofde de Here Jezus het volgende:

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’ (Openbaring 3:10)

De Here Jezus bewaart de Filadelfia-kerk en dit zijn alle gelovigen die volharden in de Here Jezus. Zij worden bewaard voor het uur van de verzoeking die over de wereld komt, de grote verdrukking. In dit vers wordt één van de eigenschappen van de verdrukking benoemd. Er komt een antichrist die grote wondertekens doet en velen misleidt. Tijdens deze tijd worden velen verzocht en misleid.

‘En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest.’ (Openbaring 13:13-14)

Wij worden door de Here Jezus bewaard voor de verzoeking. Dit houdt niet in dat een christen nooit wordt verzocht op aarde, maar dit houdt in dat een christen niet de ergste verzoeking in de geschiedenis van de mens hoeft mee te maken. Vlak voor de grote verdrukking zijn de volgelingen van Jezus verdwenen en worden zij bewaard in het Vaderhuis van God.

De volgende Bijbeltekst staat in het boek 2 Petrus. Petrus vergeleek de valse leraars die onder de gemeente zouden en zullen zijn met de engelen die God ontrouw zijn geworden, de generatie van Noach en de stadsgenoten van Lot. Zij waren allen bewaard voor het oordeel, die hen heeft getroffen. Noach en Lot werden door God gered. Zo is het ook met de rechtvaardigen in de tijd van de grote verdrukking. God bewaart hen voor de verzoeking en de goddelozen krijgen te maken met de toorn.

‘Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft, en brengen zij een snel verderf over zichzelf. En velen zullen hen, door wie de weg van de waarheid gelasterd zal worden, op hun verderfelijke wegen navolgen. En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden uitbuiten. Het vonnis over hen is reeds lang in werking en hun verderf sluimert niet. Want als God de engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar hen in de hel geworpen en overgegeven heeft aan de ketenen van de duisternis om tot het oordeel bewaard te worden; en als God de oude wereld niet gespaard heeft, maar het achttal van Noach, de prediker van de gerechtigheid, bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht; en als God de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand

en tot de vernietiging veroordeeld heeft en tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven; en als God de rechtvaardige Lot, die leed onder de losbandige levenswandel van normloze mensen, verlost heeft – want deze rechtvaardige, die in hun midden woonde, heeft dag in dag uit zijn rechtvaardige ziel gekweld bij het zien en horen van hun wetteloze daden – dan weet de Heere ook nu de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden.’ (2 Petrus 2:1-9)

Ik geloof dat deze tekst spreekt over de verzoeken die wij vandaag meemaken en in het bijzonder over de verzoeking die komen gaat, de grote verdrukking. God verlost de rechtvaardigen uit de verzoeking en de onrechtvaardigen worden gestraft tijdens de dag van het oordeel, waarbij de Here Jezus de doden oordeelt naar hun daden (Openbaring 20:11-15) en/of tijdens de periode van de grote verdrukking op aarde.

Nog even iets over de verzoeken van vandaag. Het is niet God die ons verzoekt, het zijn onze eigen verlangens die voor de verzoeking zorgen. De duivel, en in de toekomst de antichrist, speelt hierop in en verzoekt ons op de dingen waar wij zwak in zijn. Voor de één is dit alcohol, voor de ander geld en weer een ander macht. God helpt en redt ons van onze zwaktes. Wat hebben wij een genadige God!

‘Laat niemand zeggen, als hij verzocht wordt: Ik word door God verzocht. God immers kan niet verzocht worden met het kwade en Hijzelf verzoekt niemand. Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost.’ (Jakobus 1:13-14)

‘God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.’ (1 Korinthe 10:13)

Aanwijzing 4: De dag van Christus

De volgende aanwijzing waarom de opname voor de grote verdrukking plaatsvindt is dat Paulus spreekt over de komst van de Here Jezus en onze vereniging met Hem op het moment dat de dag van Christus aanbreekt.

‘En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. (2 Thessalonicenzen 2:1-2)

2 Thessalonicenzen stelt de gemeenteleden gerust. Zij dachten dat de Here Jezus was teruggekeerd en dat zij de opname hadden gemist. Paulus zei dat ze niet snel moeten wankelen, want zij leven niet in de dag van Christus. Zij hadden de opname niet gemist, het moest nog gebeuren. Wat is de dag van Christus, waarvan de Thessalonicenzen dachten dat zij daar onderdeel van uitmaakten? Laten wij enkele Bijbelteksten lezen.

‘Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus Christus.’ (Filippenzen 1:6)

‘God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus.’ (1 Korinthe 1:8)

De christenen maken de dag van de Here Jezus gedeeltelijk mee en voor hen is deze dag vreugdevol. De opname van de gemeente is het eerste onderdeel van deze dag, daarna volgen de oordelen en toorn van God over de bewoners van de aarde. Na de grote verdrukking komt een duizendjarig vrede-rijk en na dit vrede-rijk wordt de toorn hervat met het eindoordeel van de mensen die niet in Jezus geloofden. Net zoals wij bij de eerste komst van de Here Jezus Zijn geboorte, prediking en kruisiging kunnen onderscheiden, onderscheiden wij bij de dag van de Here de opname van de gemeente,

de grote verdrukking, Zijn wederkomst op aarde, het vrederijk en het eindoordeel. De Thessalonicenzen waren bang dat zij het begin van de dag van Christus, de opname, hadden gemist. Zij ervaarden vervolging en zij hoorden van Paulus dat tijdens de grote verdrukking de vervolging van christenen zal toenemen. Hierdoor dachten zij dat zij in de grote verdrukking terecht waren gekomen en Paulus stelt hen gerust door te zeggen dat deze dag nog niet was aangebroken.

Het oude testament noemt de dag van Christus verschillend, zoals de dag des HEERE of de grote dag. Zefanja, een profeet van het oude testament, sprak duidelijk over deze dag en laat zien dat deze dag spreekt over de grote verdrukking en de opname van de gemeente.

‘Onderzoek uzelf nauwkeurig, ja onderzoek uzelf, volk zonder verlangen, voordat het besluit het licht ziet – een dag gaat als kaf voorbij – voordat over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE. Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE.’ (Zefanja 2:1-3)

Zefanja spreekt over de verschrikkelijke dag van de HEERE. Veel mensen worden weggevaagd en het volk Israël krijgt het moeilijk te verduren. Toch zegt de HEERE dat het mogelijk is om verborgen te worden op de dag van de toorn, de dag van de Here Jezus. Alle zachtmoedigen van het land (land kan vertaald worden met ‘aarde’) die Zijn recht uitvoeren moeten God zoeken. Dan zal Hij hen misschien verbergen voor Zijn toorn. Paulus schrijft in 1 Thessalonicenzen 5:9 dat de volgelingen van Jezus niet bestemd zijn tot toorn. Aan het begin van de dag van de HEERE vindt de opname plaats en daarna komt de toorn van de HEERE, de grote verdrukking. Dit staat ook in Jesaja 26:19-20, dat wordt behandeld in aanwijzing 5.

Aanwijzing 5: doden staan op voor verdrukking

Bij het bestuderen van de opname van de gemeente zagen wij dat de doden vlak voor de opname een onvergankelijk lichaam krijgen. Hierna worden de lichamen van de levenden veranderd en worden de levenden samen met de doden verenigd met de Here Jezus. Dit proces duurt minder dan één seconde.

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

In het boek Jesaja wordt het moment beschreven dat de doden opstaan en het is opvallend dat het vers dat daarop volgt spreekt over de gramschap (of toorn) van God. Deze gramschap wordt tijdens de grote verdrukking uitgestort op de aarde.

‘Uw doden zullen leven – ook mijn dood lichaam – zij zullen opstaan. Ontwaak en juich, u die woont in het stof, want Uw dauw zal zijn als dauw op jong, fris groen en de aarde zal de gestorvenen baren. Ga, Mijn volk, treed uw kamers binnen, sluit uw deuren achter u. Verberg u voor een klein ogenblik, totdat de gramschap over is. Want zie, de HEERE gaat uit Zijn plaats om de ongerechtigheid van de bewoners van de aarde aan hen te vergelden. De aarde zal het bloed dat erop vergoten is, aan het licht brengen. Zij zal haar gedoden niet langer bedekt houden.’ (Jesaja 26:19-21)

Let op de woorden ‘*Uw doden zullen leven*’. Het gaat alleen om de doden die God toebehoren. In het nieuwe testament zou dit vertaald worden met de doden die in Christus zijn. Zij zullen herleven en ontvangen nieuwe lichamen. Dit gebeurt voordat de toorn (de gramschap) van God op de aarde komt. Vervolgens roept God Zijn volk op om de kamers binnen te treden en de deuren achter zich te sluiten. Zij moeten zich verbergen totdat de toorn van God voorbij is. Wordt hier gesproken over het volk van Israël? Moeten zij zich opsluiten in hun huizen? Ik geloof het niet, omdat Jezus zei:

‘Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen, en wie op de akker is, moet niet terugkeren naar wat hij achterliet om zijn kleren te halen.’ (Mattheüs 24:15-18)

De Here Jezus zei tegen het volk Israël dat zij niet naar huis moeten terugkeren maar naar de bergen moeten vluchten. Degenen die in Judea zijn (let op, Jezus sprak over Judea en niet over de christenen die zich over de wereld hebben verspreid) moeten wegvluchten en zich niet opsluiten in hun kamers. God bedoelt in Jesaja een ander volk en dat zijn de levende volgelingen van Jezus. Wij verbergen ons in onze kamers. Niet onze huizen in de wereld, maar onze hemelse kamers in het Vaderhuis van God.

‘In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:2-3)

Op het moment dat de grote verdrukking plaatsvindt, worden de volgelingen van Jezus weggerukt naar de hemelse kamers. Wij verbergen ons daar tot Gods toorn voorbij is, want daarna komen wij

samen met de Here Jezus terug op aarde om te regeren over de aarde. Deze tekst in Jesaja spreekt over een opstanding van de doden voor de grote verdrukking.

Aanwijzing 6: De hel overweldigt niet de gemeente

De Here Jezus onderwees de discipelen en sprak veel met hen. Eén keer vroeg de Here Jezus aan de discipelen: *‘Wie zegt u dat ik ben?’* (Mattheüs 16:15). Nadat Petrus tegen Jezus zei dat Hij de Christus, de Zoon van de levende God is, zei de Here Jezus:

‘Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.’ (Mattheüs 16:17-18)

De Here Jezus beloofde aan Petrus dat hij de rots zou zijn waarop Hij de gemeente bouwt. De gemeente van Christus is niet een kerk met stenen, het zijn alle volgelingen van de Here Jezus tezamen. De Here Jezus, de Bouwmeester, bouwt deze gemeente en dankzij Hem en God de Vader zijn wij toegevoegd aan deze gemeente. Wij hebben ook een openbaring gekregen dat de Here Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. Daarnaast beloofde de Here Jezus dat de poorten van de hel (of dodenrijk) de gemeente niet overweldigen. In de eerste plaats is het dodenrijk het gebied waar de goddelozen wachten op het oordeel van God, het is een plek van dood. In de twee plaats is dit een aanduiding van een plek van goddelozen, boze geesten en demonen. Het zal de vijanden van God niet lukken om de gemeente van Christus te overweldigen, door hen massaal uit te moorden en over hen te triomferen. De gemeente van Christus behoort Jezus toe die het dodenrijk heeft overwonnen (Openbaring 1:18).

Nu gaan wij de teksten lezen over de grote verdrukking en wat daar gebeurt. Wij kijken of het dodenrijk de wereld en haar burgers overweldigt in deze korte tijd.

‘En ik zag, en zie: een grauw paard en die erop zat, zijn naam was de dood, en het rijk van de dood volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde.’ (Openbaring 6:8)

Het dodenrijk krijgt macht om een vierde deel van de aarde te doden met verschillende ‘wapens’. Het dodenrijk is gedeeltelijk aan het overwinnen op aarde. Daniël sprak over de antichrist die de grootste menselijke vijand op aarde wordt. Tijdens de grote verdrukking krijgt hij macht om de heiligen te overwinnen. Tijdens het visioen van Daniël was de antichrist afgebeeld als een hoorn van een verschrikkelijk dier. Wij gaan niet in op de verdere betekenis van dit dier en de andere hoornen.

‘Toen wilde ik de ware betekenis weten van het vierde dier, dat verschilde van al de andere – uitzonderlijk schrikwekkend, zijn tanden waren van ijzer, zijn klauwen van brons, het at, verbrijzelde en de rest vertrapte het met zijn poten – en van de tien hoorns die op zijn kop zaten en van die andere, die oprees en waarvoor er drie afgevallen waren, namelijk die hoorn die ogen had en een mond vol grootspraak en waarvan de verschijning groter was dan die van zijn metgezellen. Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon,’ (Daniël 17:19-21)

De hoorn, de antichrist, voerde strijd tegen de heiligen en overwon hen. Wie zijn deze heiligen? Vaak worden de volgelingen van Christus aangesproken met heiligen (Romeinen 1:7 en 15:26) maar in het boek Daniël gaat het niet over de volgelingen van Christus die onderdeel uitmaken van de gemeente van Christus. Jezus zei dat de poorten van het dodenrijk de gemeente niet kan overweldigen, terwijl dit wel gebeurt met de heiligen in het boek Daniël. Hetzelfde beeld lezen wij in het boek Openbaring, waar gesproken wordt over een beest die de heiligen overwint, dat tijdens de grote verdrukking plaatsvindt.

‘En het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk.’ (Openbaring 13:7)

In hoofdstuk 7 gaan wij dieper in op degenen die op de aarde leven. De heiligen zijn namelijk het volk van Israël en/of de christenen die na de opname van de gemeente tot geloof zijn gekomen. Dit betekent dat de gemeente niet de grote verdrukking meemaakt en daardoor voor de verdrukking is opgenomen in de hemel.

Aanwijzing 7: Bidden om te vluchten

De Here Jezus gaf de discipelen onderwijs over de tijd die nog moet komen. Hij stond stil bij de geboorteweëën van het einde, de opname van de gemeente, de grote verdrukking, Zijn wederkomst en het einde van de huidige hemel en aarde. De Here Jezus zei het volgende:

‘Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen en wie in het midden van Jeruzalem zijn, daaruit wegtrekken en wie op de velden zijn, er niet in gaan. Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt. (...) En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenen. En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn. En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven. En het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen, want de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden.’ (Lukas 21:20-24)

Dit spreekt duidelijk over de grote verdrukking die over de gehele aarde komt. Daarna vertelt de Here Jezus wat wij moeten doen voor deze verschrikkelijke tijd.

‘Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door roes en dronkenschap en door zorgen over de alledaagse dingen, en dat die dag u niet onverwachts overkomt. Want als een strik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen. Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.’ (Lukas 21:34-36)

In de eerste plaats moeten wij op onze hoeden zijn voor onze hendaagse zorgen en ervoor zorgen dat dit niet de hoofdrol in onze levens speelt. Wij moeten de Here Jezus blijven verwachten en als wij dat doen dan komt de dag des Heeren niet plotseling op ons met al zijn toorn en oordelen. Deze dag zal als een strik komen over allen op het aardoppervlak, niemand uitgezonderd. Daarom zegt de Here Jezus dat wij altijd moeten waken en bidden dat wij waardig worden geacht want dan zullen wij ontvluchten van al de dingen die gebeuren zullen. De Here Jezus sprak over al de dingen die gebeuren zullen en niet alleen over het eindoordeel na het duizendjarig vrederijk. De Here Jezus sprak over de grote verdrukking en zegt dat dit ontvlucht kan worden. Het woord ‘ontvlucht’ komt van het Griekse woord ‘ek-phugein’ en betekent ontvluchten of ontsnappen (aan). Aangezien de grote verdrukking een strik is voor het gehele aardoppervlak, moeten de volgelingen van Christus op een andere plek bewaard worden om aan de grote verdrukking te ontsnappen. Hetzelfde woord wordt gebruikt in 1 Thessalonicenzen waar Paulus oproept tot waakzaamheid voor de opname van de gemeente.

‘Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen.’ (1 Thessalonicenzen 5:3-6)

Paulus spreekt eerst over zij en dit verwijst naar degenen die niet in Jezus geloven. Zij zullen het verderf, de grote verdrukking, niet

ontvluchten. De Here Jezus zei dat wij deze verdrukking wel kunnen ontvluchten en Paulus zegt dat de overige mensen deze verdrukking niet ontvluchten.

Daarna zegt de Here Jezus: *‘om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen’*. In plaats van bestaan kunnen wij dit vertalen met standhouden of blijven staan. Wij moeten bidden om te staan voor de Here Jezus. Dit heeft ten eerste te maken met het eindoordeel van de Here Jezus na het duizendjarig vrede-rijk. Wie blijven staan? Wie worden niet schuldig bevonden? Dat zijn de volgelingen van Christus, niet doordat zij nooit iets verkeerd hebben gedaan, maar door de rechtvaardigheid van Jezus. Tijdens de grote verdrukking roepen de goddelozen uit:

‘(...) verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?’ (Openbaring 6:16-17)

Ten tweede blijven de volgelingen van de Here Jezus staan tijdens de grote dag van de toorn van de Heere en zij hoeven zich niet te verbergen voor het aangezien van de Here Jezus. Zij staan namelijk voor de Zoon des mensen. De goddelozen riepen dit uit tijdens de grote verdrukking en deze verdrukking gaat nog een aantal jaar verder door.

Aanwijzing 8: Wij behoren niet tot de nacht

De grote verdrukking wordt op verschillende plaatsen met het donker en de nacht vergeleken. Deze verdrukking is de nacht op aarde en hierna komt het duizendjarig vrede-rijk.

‘De grote dag van de HEERE is nabij; hij is nabij en nadert zeer snel. Hoor, de dag van de HEERE! De held zal daar bitter schreeuwen! Een dag van verbolgenheid is die dag, een dag van benauwdheid en angst, een dag van verwoesting en vernietiging, een dag

van wolken en donkerheid, een dag van donkere wolken,' (Zefanja 1:14-15)

'Op die dag zullen zij tegen het volk grommen als het grommen van de zee. Wanneer men naar de aarde kijkt, zie, duisternis en benauwdheid, en het licht zal door haar rookwolken verduisterd zijn.' (Jesaja 5:30)

'Wee hun die verlangend uitzien naar de dag van de HEERE! Wat zal voor u die dag van de HEERE zijn? Duisternis zal hij zijn en geen licht!' (Amos 5:18)

De grote verdrukking kenmerkt zich met duisternis. Paulus schreef over de grote verdrukking (de dag des Heere) en zei dat deze dag de gelovigen in Thessalonicenzen niet zal overvallen, omdat zij geen kinderen van de duisternis maar kinderen van het licht zijn.

'u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. (...) Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.' (1 Thessalonicenzen 5:2-10)

Paulus maakt een tweedeling. Aan de ene kant spreekt Paulus over zij en aan de andere kant over wij of u. met zij bedoelt Paulus de goddelozen die geen onderdeel uitmaken van de gemeente van Christus en met wij of u bedoelt hij de gemeente van Christus. Zij denken dat het vrede en veilig is, maar plotseling overkomt hen een onverwacht verderf, dat begint met de toorn van God tijdens de

grote verdrukking. Zij zullen het niet ontvluchten, het is niet mogelijk. De toorn van God komt over al de aardbewoners, zij zijn kinderen van de duisternis en de duivel (1 Johannes 3:10) en behoren tot de nacht. Zij maken de duisternis van de grote verdrukking mee en worden niet opgenomen door de Here Jezus. Daartegenover staan wij, de volgelingen van Jezus. Wij behoren niet tot de duisternis, maar tot het licht. Wij zijn kinderen van het licht en de dag van de Heere overvalt ons niet, omdat wij tijdens de dag van de Heere worden opgenomen in de hemel. Wij zijn kinderen van het licht en van de dag en ons wordt opgedragen om waakzaam te zijn voor de opname van de gemeente. God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot zaligheid. Wij behoren niet tot de nacht en de grote verdrukking, maar tot de dag en bij God in de hemel.

Aanwijzing 9: De antichrist wordt weerhouden

Momenteel wordt de antichrist weerhouden om te regeren op aarde. Hij heeft een speciale tijd gekregen om de wereld te leiden en er is iets en iemand die hem tegenhoudt. Laten wij de tekst lezen.

‘En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet. Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was? En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem

verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst; ' (2 Thessalonicenzen 2:1:8)

De Thessalonicenzen dachten dat de dag van Christus al was aangebroken en dat zij de opname van de gemeente hadden gemist. Zij werden vervolgd en hadden het moeilijk en aangezien Paulus over de opname van de gemeente en de grote verdrukking sprak, dachten zij dat hun huidige vervolging de grote verdrukking moest zijn. Paulus stelde hen gerust en zei dat het nog niet de dag van Christus was en dat de opname van de gemeente en de vereniging met de Here Jezus nog niet heeft plaatsgevonden. Paulus zei dat twee dingen moeten gebeuren: de afval van de gemeente en de openbaring van de antichrist. Deze dingen gebeuren voordat de grote verdrukking plaatsvindt en de wereld zich in de dag van Christus bevindt. Vervolgens gaat Paulus verder met zijn onderwijs en schrijft hij dat de antichrist nog niet geopenbaard is, omdat de weerhouder hem nog tegenhoudt. Totdat de weerhouder weg is, kan de antichrist niet geopenbaard worden en als de weerhouder weg is, begint de dag van Christus. De weerhouder wordt eerst aangesproken als een macht of tegenhoudend principe en daarna als een persoon die dit tegenhoudend principe vertegenwoordigt. Dit houdt in dat wij op zoek moeten naar een macht of instituut en een persoon die erg met deze macht of instituut verbonden is. Helaas zegt Paulus niet wat deze macht en wie deze persoon zijn, waardoor het niet zeker is wie en wat Paulus bedoeld heeft. De meest voorkomende antwoorden op de vraag wie en wat de weerhouder is, zijn:

Weerhoudende macht	Weerhoudende persoon
Het (Romeinse) recht	De keizer of een regeerder
Het evangelie wordt overal verkondigd	Engel die verantwoordelijk is voor het evangelie
De gemeente van Christus	De Heilige Geest

Veel Bijbelleraars geloven dat Paulus spreekt over het Romeinse recht en de keizer. De keizer heeft allerlei wetten gemaakt waar

iedere burger zich aan moet houden en hierdoor kan de mens van de zonde, de antichrist, zich niet openbaren. Ik geloof dat de overheid ervoor kan zorgen dat de burgers zich goed gedragen. In Nederland hebben wij wetten gemaakt die verbieden dat mensen worden vermoord, verkracht, bestolen of bedrogen. Toch kan het gebeuren dat een overheid minder goede wetten maakt. Denk bijvoorbeeld aan het legaal maken van abortus of het verbieden van kerkelijke bijeenkomsten. De keizer is, volgens deze theorie, degene die wordt weggenomen en daarna komt de antichrist in beeld. Het Romeinse Rijk scheurde in tweeën en er ontstond een westelijk en oostelijk deel. De laatste West-Romeinse keizer is rond 476 na Christus afgetreden en het Oost-Romeinse deel is in 1453 na Christus veroverd. Het Romeinse recht en de Romeinse keizer waren niet de weerhouder, aangezien de antichrist niet in 476 of 1453 geopenbaard werd. Daarnaast waren sommige Romeinse keizers voorlopers van de antichrist. Denk bijvoorbeeld aan keizer Nero, die bekend staat om zijn verschrikkelijke christenvervolgingen, zijn immoreel seksleven en moordzucht. Zou zo'n persoon de antichrist tegenhouden?

Dan zijn er Bijbelleraars die verkondigen dat de tegenhoudende macht het evangelie is en de persoon een engel die verantwoordelijk is voor het evangelie. Dit lijkt mij niet mogelijk. De antichrist is de leider van de wereld in de grote verdrukking die zeven jaar duurt. De engel van het evangelie (als deze al bestaat) wordt weggenomen en daarna staat de antichrist op. Het evangelie is 'weg', wat betekent dat niemand meer tot geloof kan komen. Juist over de grote verdrukking wordt gezegd:

‘Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit, en van het Lam! (...) En een van de ouderlingen antwoordde en zei tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen? En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen

zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.’ (Openbaring 7:9-14)

Het evangelie wordt tijdens de grote verdrukking verkondigd en velen zullen tot geloof komen. Zelfs de engelen verkondigen in die tijd het evangelie.

‘En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk. En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.’ (Openbaring 14:6-7)

De weerhouder heeft, naar mijns inziens, niets te maken met het evangelie van God of een engel van het evangelie.

De gemeente van Christus en de Heilige Geest

Ik geloof dat de weerhoudende macht de gemeente van Christus is en dat de weerhoudende persoon de Heilige Geest is. Laten wij nogmaals de tekst van Paulus lezen.

‘En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst;’ (2 Thessalonicenzen 2:6-8)

Ten eerste sprak Paulus over nu, op dat moment werd de antichrist weerhouden. De gemeente van Christus was in de tijd van Paulus in de wereld en kan hiermee bedoeld worden. Ook vandaag is de gemeente van Christus aanwezig op aarde, zodat de gemeente de antichrist al 2.000 jaar heeft weerhouden. Vervolgens wordt

gesproken over een persoon die de antichrist weerhoudt en dat is de Heilige Geest. De Heilige Geest was in de tijd van Paulus uitgestort op de gelovigen en vandaag is de Heilige Geest nog steeds werkzaam in de harten van de gelovigen. Ten tweede wordt gesproken over ‘totdat hij uit het midden verdwenen is’. Dit houdt in dat de Heilige Geest de aarde gaat verlaten. De Heilige Geest leeft in de gelovigen en het lichaam van een volgeling van Jezus wordt vergeleken met een tempel van de Heilige Geest (1 Korinthe 6:19) en dit betekent dat het lichaam de woning is van de Heilige Geest. Op het moment dat de opname van de gemeente plaatsvindt, gaan alle volgelingen van Jezus naar het Vaderhuis van God. De Heilige Geest gaat mee naar het Vaderhuis en heeft de aarde verlaten. Als dit gebeurt, dan krijgt de antichrist van God de gelegenheid om voor zeven jaar verschrikkelijke dingen op aarde te doen. Dat de Heilige Geest tijdens de grote verdrukking in de hemel is, staat in het boek Openbaring.

‘En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.’ (Openbaring 4:5)

Na de kerktijd ziet Johannes de troonzaal van God. Voor de troon van God zag hij zeven vurige fakkels of olielampen, die de zeven Geesten van God zijn. Het getal zeven wordt aangeduid met ‘volheid’ en dit betekent dat de volheid van de Heilige Geest in de hemel aanwezig is bij de troon van God.

De Heilige Geest en de volgelingen van Jezus worden opgenomen in de hemel. Het licht van de wereld wordt weggehaald en de duisternis komt met het aantreden van de antichrist. De volgelingen van Jezus worden vergeleken met het licht op de wereld en het zout op de aarde.

‘Zo immers heeft de Heere ons geboden: Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde.’ (Handelingen 13:47)

‘U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.’ (Mattheüs 5:13-16)

Als het zout en het licht op aarde verdwijnen, wat blijft er dan over? Enkel duisternis. Daarnaast vertelt Johannes in zijn brief dat een volgeling van Jezus iets in zich heeft dat machtiger is dan hetgeen in de wereld werkzaam is.

‘en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is. Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is.’ (1 Johannes 4:3-4)

Het boek 1 Johannes is een prachtige brief die veel vertelt over de kinderen van God en de kinderen van de duivel. Johannes begint hoofdstuk 4 met de oproep dat wij niet iedere geest moeten geloven maar moeten beproeven of zij van God afkomstig zijn. Elke geest die zegt dat Jezus niet in het vlees is gekomen, is de geest van de antichrist. De geest van de antichrist was in de tijd van Johannes tot vandaag actief en zal niet verdwijnen. Na de opname van de gemeente krijgt deze geest een zichtbare vorm en staat de antichrist op. Johannes zegt dat wij vandaag de geest van de antichrist hebben overwonnen. Wij staan boven deze geest. Waarom? Omdat Degene die in ons is, groter is dan hij die in de wereld is. De Heilige Geest die in ons is, is groter dan de duivel en de antichrist die in de wereld zijn. De duivel en de antichrist kunnen niet de aarde misleiden, omdat de christenen met de Heilige Geest hen heeft overwonnen. Als de overwinnaars van de aarde worden weggehaald, heeft de

antichrist vrij spel en kan hij zich openbaren. Wij lazen dat het zout en het licht worden weggenomen en alle rechtvaardigen de aarde verlaten met de Heilige Geest. Dit is het ideale moment voor de antichrist om geopenbaard te worden. Gelukkig komen in deze zeven jaar velen tot het besef dat zij zich moeten bekeren en God moeten volgen. In hoeverre de Heilige Geest een rol speelt tijdens de grote verdrukking laten wij in het midden.

Tot slot wil ik aangeven dat de weerhouder van de antichrist speculatief blijft. Ik denk dat de kans het grootst is dat dit de Heilige Geest en de gemeente van Christus zijn, maar ik durf dit niet met zekerheid te zeggen. De tijd zal het leren.

Aanwijzing 10: De dag komt onverwachts

De opvallende lezer is erachter gekomen dat het niet moeilijk is om de datum van de wederkomst van Christus te voorspellen. Op het moment dat de antichrist het verbond versterkt zullen er zeven jaar (één jaarweek) verstrijken totdat de Here Jezus wederkomt (Daniël 9:27). Op het moment dat de offerdienst in de tempel van Jeruzalem wordt gestopt en daar een verwoestende gruwel wordt opgesteld, zullen 1.290 dagen verstrijken (Daniël 12:11). Het is een kleine rekensom om te berekenen dat de wederkomst ongeveer 3,5 jaar na de verwoestende gruwel plaatsvindt. De dag van de wederkomst komt niet onverwacht, maar valt eenvoudig te berekenen met het Woord van God. Vandaag weten wij dit nog niet, aangezien de antichrist niet geopenbaard is en hij nog niet het verbond heeft versterkt en een verwoestende gruwel in de herstellende tempel van Jeruzalem heeft geplaatst. Wat zegt de Bijbel over de opname van de gemeente? Valt dit te berekenen of is dit voor niemand bekend?

De Here Jezus geeft aan dat wij moeten waken, want wij weten niet wanneer hij komt. De Here Jezus sprak dit tegen Zijn discipelen en de mensen die zich om de discipelen had verzameld.

‘U dan, wees ook bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Lukas 12:40)

In het evangelie volgens Markus lezen wij hetzelfde. De Here Jezus roept op om waakzaam te zijn.

‘Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader. Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is. Het zal zijn als bij iemand die naar het buitenland ging: hij verliet zijn huis, gaf zijn dienaren volmacht, en gaf aan ieder zijn werk, en gebod de deurwachter waakzaam te zijn. Wees dus waakzaam! Want u weet niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds laat of te middernacht of met het hanengekraai of 's morgens vroeg, opdat hij u niet, als hij plotseling komt, slapend aantreft. En wat Ik tegen u zeg, zeg Ik tegen allen: Wees waakzaam!’ (Markus 13:32-37)

De opname van de gemeente is voor iedereen onverwacht, terwijl de wederkomst van Jezus uitgerekend kan worden. De opname van de gemeente vindt dus niet gelijktijdig plaats met de wederkomst. Hier komen wij in hoofdstuk 14 op terug.

Overige aanwijzingen

Naast deze grote aanwijzingen zijn er ook kleine aanwijzingen waarom de Here Jezus voor de grote verdrukking terugkomt om ons op te halen.

Wij beginnen met het feit dat de antichrist de strijd aanbindt tegen de heiligen van God. Als de opname van de gemeente na de grote verdrukking plaatsvindt, voor hoeveel mensen komt Jezus dan terug? Zijn de christenen niet massaal uitgemoord? Ik vrees dat een grote meerderheid van de christenen zijn weggevaagd en niet de opname van de gemeente gaan meemaken.

Ten tweede is de grote verdrukking bedoeld om het volk Israël te tuchtigen. Het tijdperk van de gemeente is afgelopen en God hervat de plannen van Israël. Op een gegeven moment is het aantal van de heidenen vol en besluit God de Vader dat de Here Jezus Zijn volgelingen mag ophalen. Pas hierna gaat God verder

met het volk van Israël, dat in hoofdstuk 5 en 7 van dit boek wordt behandeld.

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

Ten derde wordt de gemeente van Christus niet gewaarschuwd voor de grote verdrukking. Als wij de verdrukking meemaken, dan zou Paulus, Johannes of de Here Jezus ons wel gewaarschuwd hebben. Dit hebben zij niet gedaan, in de Bijbel worden alleen het volk van Israël en de aardbewoners gewaarschuwd.

Samenvatting

Ik geloof dat de opname van de gemeente voor de grote verdrukking plaatsvindt. Voordat deze verschrikkelijke tijd aanbreekt komt de Here Jezus ons ophalen en mogen wij bij Hem in de hemel zijn. Ik geloof door de volgende aanwijzingen in een opname voor de grote verdrukking:

1. Wij zijn niet bestemd tot toorn.
2. Noach en Lot maakten niet de toorn van God mee.
3. Wij worden bewaard voor de verzoeking.
4. De dag van Christus begint met de opname van de gemeente.
5. De doden staan op voor de grote verdrukking.
6. De hel overweldigt niet de gemeente.
7. Wij moeten van de Here Jezus bidden om te mogen vluchten.
8. Wij behoren niet tot de nacht.
9. De antichrist wordt door de gemeente en de Heilige Geest weerhouden.
10. De opname van de gemeente komt onverwachts.

H4 WANNEER IS DE OPNAME?

Velen hebben geprobeerd om de dag van de opname te berekenen of uit te zoeken op welke dag de aarde vergaat. Wikipedia heeft veertig verkeerde berekeningen van bekende christenen en wetenschappers opgesomd. De data verspreiden zich van 156 na Christus tot 2060 na Christus en waarschijnlijk heb ook jij filmpjes of onderwijs gehoord waarbij een berekening is gemaakt. Sommige YouTubekanalen maken het wel heel bond: iedere maand passen zij hun voorspelling aan en zij gebruiken hiervoor profeten, vage Bijbelse berekeningen en wereldgebeurtenissen om hun argumentatie te onderbouwen. Tot nu toe hebben zij het elke maand fout, maar dat maakt volgens hen niet uit, zij gaan vrolijk verder. Eventjes een aantal data op een rij. Europese christenen dachten dat Jezus op 1 januari 1000 terugkomt, Maarten Luther dacht 1558 of 2040 en Isaac Newton 1715, 1766 of 2060. Ik heb besloten om mij niet bezig te houden met vage rekenmethodes uit de Bijbel om de opname van de gemeente te voorspellen. Ik gebruik ook geen profeten, standen van sterren en planeten, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, oorlogen of wereldleiders om te vertellen dat de Here Jezus in het jaar terugkomt. Twee dingen weet ik: ik kan niet weten wanneer Jezus terugkomt en de Here Jezus vraagt niet aan mij om Zijn komst te voorspellen. In dit hoofdstuk bekijken wij wat de Here Jezus en de Bijbel zeggen over het tijdstip van de opname en of het voor iemand mogelijk is om dit te voorspellen.

Niemand weet de dag of het uur

Wij beginnen deze paragraaf met het bestuderen van de wijste Man die ooit heeft geleefd. Niemand voor Hem was wijzer en niemand na Hem is wijzer. Deze Man heeft antwoord gegeven op de vraag: ‘Wanneer komt de Messias terug?’ Wij bestuderen de woorden van de Here Jezus.

‘Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.’ (Mattheüs 24:36)

De Here Jezus zegt dat Hij het niet weet, de engelen het niet weten en de mensen het niet weten. Niemand weet het, alleen God de Vader. Als de Here Jezus geen antwoord heeft op de vraag wanneer Hij terugkomt, dan weten wij dat ook niet. De opname van de gemeente staat gepland en zal op een dag gebeuren, alleen weet niemand wanneer dat zal zijn. In het boek Markus lezen wij hetzelfde.

‘Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader. Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is.’ (Markus 13:32-33)

Aan de hand van een voorbeeld legt de Here Jezus in Mattheüs uit dat wij niet weten wanneer Hij terugkomt. Jezus roept alleen op om waakzaam te zijn, waar wij het in hoofdstuk 9 over gaan hebben.

‘Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn, en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Mattheüs 24:42-44)

In het boek Lukas zien wij hetzelfde beeld. Wij weten niet op welk uur de Here Jezus terugkomt.

‘U dan, wees ook bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Lukas 12:40)

Nadat de Here Jezus was gestorven en opgestaan, verscheen Hij veertig dagen lang aan Zijn discipelen. De discipelen wilden graag antwoord op de vraag ‘wanneer komt u terug om het koninkrijk te

vestigen?’ Oftewel, ‘wanneer is de wederkomst en breekt het vreedelijk aan?’ De Here Jezus antwoordde dat het niet hun zaak was om dit te weten.

‘Zij dan die samengekomen waren, vroegen Hem: Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen? En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft,’ (Handelingen 1:6-7)

De Vader bepaalt het moment dat de Here Jezus terugkeert naar aarde. Het is niet de zaak en gelegenheid van de mensen om dit moment te weten. Ons wordt opgeroepen om waakzaam te zijn, maar niet om de dag en het uur van de opname te berekenen. Het is dus niet mogelijk dat een mens de datum van de opname kan bereken of een openbaring over de datum krijgt.

Als een dief in de nacht

Paulus schrijft aan de Thessalonicenzen dat hij niet over het tijdstip van de opname van de gemeente en de dag van de Heere hoeft te schrijven.

‘Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, is het voor u niet nodig dat men u schrijft. Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn.’ (1 Thessalonicenzen 5:1-2)

Eerst spreekt Paulus over de goddelozen. Zij weten niet wanneer de dag van de Heere aanbreekt en deze dag overvalt hen als een

dief in de nacht. De dag van de Heere overvalt niet de gemeente, omdat de gemeente waakzaam en nuchter is. Paulus wist niet wanneer de opname van de gemeente plaatsvindt. Als hij het had geweten, had hij kunnen zeggen: ‘jullie hoeven niet bang te zijn om de opname te missen. Het duurt toch nog duizenden jaren voordat Hij komt.’ Paulus schreef juist dat deze gemeente moest waken en nuchter moest zijn. Johannes schetst hetzelfde beeld als Paulus in zijn Openbaringsbrief.

‘Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God. Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houd het vast en bekeer u. Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen.’ (Openbaring 3:2-3)

Johannes noemt, net als Paulus, geen datum. Johannes roept alleen op om waakzaam te zijn, maar Johannes zegt niet wanneer deze gemeente waakzaam moet zijn. Als de gemeente niet waakzaam is, zal de Here Jezus komen als een dief. Dit geldt voor de opname van de gemeente en voor de wederkomst van Christus. In Openbaring 3 schreef Johannes over de opname en in Openbaring 16 schreef hij over de wederkomst.

‘Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte niet zal zien.’ (Openbaring 16:15)

Ook voor de wederkomst roept God de toekomstige gelovigen op om waakzaam te zijn. Voor velen zal Jezus komen als een dief: zij verwachten Hem niet. Voor degenen die waakzaam zijn en witte kleren dragen (gereinigd zijn), zal de Here Jezus niet als een dief komen. Het grote verschil tussen de opname van de gemeente en de wederkomst is dat de opname niet valt te voorspellen. Niemand weet wanneer dit zal zijn. Voor de wederkomst is het mogelijk om de datum te berekenen. Vandaag kan dat nog niet, maar de mensen

die in de grote verdrukking leven kunnen dit wel. Zij kunnen kijken wanneer de gruwel der verwoesting is opgesteld in de tempel. Hierna zullen ongeveer 3,5 jaar verstrijken tot de wederkomst (Daniël 12:11).

Tijdsindicatoren

Het is niet mogelijk om de datum van de opname te voorspellen. Toch spreekt de Bijbel over gebeurtenissen die plaatsvinden voor en ten tijde van de opname van de gemeente. Vooral Mattheüs 24 spreekt hierover.

‘En Jezus ging weg en vertrok uit de tempel; en Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden. Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?’ (Mattheüs 24:3)

De discipelen vroegen om drie dingen. Wanneer wordt de tempel verwoest? Wat is het teken van Uw komst? En wanneer is de voleinding van de wereld? De eerste gebeurtenis is in 70 na Christus gebeurd waarbij de tempel is verwoest door het Romeinse rijk. De andere twee gebeurtenissen moeten nog gebeuren. Toch lijkt de tijd van de verwoesting van de tempel op de komst van de Here Jezus. Jezus vergelijkt deze gebeurtenissen met de barensweeën van een zwangere vrouw. De weeën nemen in hevigheid toe.

‘En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden.’ (Mattheüs 24:4-5)

Het eerste wat de Here Jezus zegt is dat velen hen proberen te misleiden. Velen zullen komen en zeggen 'ik ben de Christus'. De grootste misleider moet nog komen: de antichrist. Maar voor de antichrist zullen velen als God of Christus aanbeden willen worden. Denk bijvoorbeeld aan de pausen. De paus wordt aanbeden en over hem wordt gezegd dat hij 'de plaatsbekleder van Jezus Christus op aarde is en de opvolger van de heilige Petrus'. De paus is, volgens de katholieke kerk, bij machte om zonden te vergeven en kan mensen de titel 'heilig' geven. Bij de kroning van paus Innocent X werd over hem gezegd: *'Meest heilige en gezegende Vader, hoofd van de kerk, regeerder van de wereld, aan wie de sleutels van het koninkrijk der hemelen zijn toevertrouwd, wie de engelen in de hemel eerbiedigen en de poorten van de hel vrezen, en heel de wereld aanbidt, bijzonder diep vereren en aanbidden wij u.'* Ook vandaag wordt de paus aangesproken als 'Heilige Vader' of 'Uwe heiligheid'. De paus mag daarnaast de kerkelijke regels aanpassen, terwijl volgens de Bijbel niemand dit mag doen. De Here Jezus zei: *'De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen beslist niet voorbijgaan.'* (Lukas 21:33). Daar denkt de paus anders over en veel misleiding is in de katholieke kerk binnengeslopen. Valse Christussen zullen opstaan en zij zullen velen misleiden.

'U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën.' (Mattheüs 24:6-8)

Voor de opname ontstaan veel oorlogen en geruchten van oorlogen. De wereld is vol van terreur en oorlogsmisdaden. Het ene volk staat op tegen het andere en continu ontstaan nieuwe problemen. Vanaf het begin zijn miljoenen mensen om het leven gekomen in oorlogen, door angst en door moordpogingen. Op de aarde blijven zij

met deze zaken doorgaan totdat Jezus komt en het duizendjarig vreedelijk sticht. Naast oorlogen noemt Jezus hongersnoden, besmettelijke ziekten en aardbevingen. Naast de mensen gaat de natuur tekeer en hebben wij grote problemen. Denk bijvoorbeeld aan de sprinkhanenplagen, de honger in Afrika en de aardbevingen waar soms duizenden mensen hun huis verliezen en velen omkomen. Denk aan de besmettelijke ziektes als de pest, de pokken, ebola of corona. Door de pest zijn in de middeleeuwen vijftig miljoen mensen overleden. Of denk aan het klimaat en de opwarming van de aarde en nog steeds bevinden wij ons in het begin van de weeen.

‘Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.’ (Mattheüs 24:9-10)

Er zal een verschrikkelijke christenhaat zijn. Wij zien dit terug in het leven van de discipelen. Op één na werden zij allemaal vermoord. Deze haat is gebleven en *Open Doors* brengt ieder jaar een ranglijst uit met christenvervolging. Vooral in Noord-Afrika, het Midden-Oosten en Zuid-Azië is vervolging volop actief. In deze gebieden worden christenen verraden door hun eigen familieleden. Maar nog steeds is het einde niet gekomen.

‘En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden.’ (Mattheüs 24:11)

Naast de valse Messiassen zullen valse profeten opstaan. Dit zijn mensen die de woorden van de Bijbel verdraaien en de Bijbel laten spreken wat zij willen. In de tijd van de apostelen waren zij al actief.

‘Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft, en brengen zij een snel

verderf over zichzelf. En velen zullen hen, door wie de weg van de waarheid gelasterd zal worden, op hun verderfelijke wegen navolgen. En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden uitbuiten. Het vonnis over hen is reeds lang in werking en hun verderf sluimert niet.’ (2 Petrus 2:1-3)

Wij leven vandaag in een wereld waar alles wordt goed gepraat. Men roept: ‘God is liefde!’ en zegt dat daardoor alles mag. Men bepaalt zelf wat goed en fout is en de Bijbel moet in het licht van een nieuw tijdperk en cultuur bekeken worden. Dit is een grote misleiding en helaas roepen steeds meer kerken dat wij moeten luisteren naar de roep van de wereld en de kerk ‘woke’ moet worden. Dit zijn valse profeten en velen zullen deze profeten volgen. Wat zij niet weten is dat hun vonnis al is geveld. Deze valse profeten zullen in hevigheid toenemen met als ‘kroon’ de valse profeet en de antichrist in de grote verdrukking.

‘En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen.’ (Mattheüs 24:12)

De wetteloosheid neemt toe. Mensen willen niet meer gebonden zijn aan de wetten van de overheid en ook niet aan de wetten van God. Als iemand in alles gehoorzaam is aan God, dan heeft deze persoon de mensen lief. Velen zullen de wetten van God niet serieus nemen en leven in ‘vrijheid’ zonder God. Het gevolg is dat de liefde van velen verkilt en dit komen wij vandaag tegen. Denk bijvoorbeeld aan alle negatieve reacties op sociale media. Denk aan de bekende mensen en hoe zij om kleine fouten worden verguisd. Denk aan de moordaanslagen en steekincidenten omdat mensen van mening verschillen. De liefde verkilt en de haat neemt toe.

‘Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.’ (Mattheüs 24:13-14)

Door al de verschrikkelijke gebeurtenissen die de Here Jezus had opgesomd kunnen wij ons afvragen: 'Is er nog hoop?' De Here Jezus zegt dat er hoop is. Wie volhardt tot het einde zal zalig worden. Met zalig worden wordt bedoeld dat zij het eeuwige leven ontvangen. Daarnaast wordt het evangelie van het koninkrijk over de gehele wereld gepredikt tot een getuigenis voor alle volken. Alle volken zullen horen over het goede nieuws van de Here Jezus. Velen zeggen dat dit nog niet is gebeurd en dat daardoor de opname van de gemeente nog niet kan plaatsvinden. Ik zie dit Bijbelvers niet als een belemmering voor een spoedige komst van de Here Jezus. Paulus geloofde bijvoorbeeld dat hij de opname levend zou meemaken. Hij sprak namelijk over wij, de levenden (1 Thessalonicenzen 4:17). Was Paulus dan niet bekend met deze tekst? Ik geloof van wel. Paulus wist dat Mattheüs 24:14 geen belemmering vormde. Paulus zei zelfs het volgende:

'Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen,' (Romeinen 16:25-26)

Volgens Paulus is het evangelie onder alle heidenen bekendgemaakt. Dit neemt niet weg dat het goed is om het evangelie van God aan iedereen te verkondigen.

'Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur. Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.' (Mattheüs 24:32-34)

Vervolgens spreekt de Here Jezus over een gelijkenis met de vijgenboom. Als wij de dingen in deze paragraaf zien gebeuren, zal het einde dichtbij zijn. Zoals de mensen aan de vijgenboom zien dat de zomer nabij is, zien wij aan deze tekenen dat het einde dichtbij is. Het nageslacht dat het begin van de grote verdrukking meemaakt zal niet voorbij gaan totdat alles is gebeurd.

De dag van de opname

Nu wij weten wat voor de opname gebeurt, gaan wij kijken naar de dag van de opname zelf. Gebeuren er bijzondere dingen voordat de opname plaatsvindt? In hoofdstuk 2 zagen wij wat er tijdens de opname gebeurt en in deze paragraaf bekijken wij of er tekenen zijn die op de dag zelf plaatsvinden.

‘En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen.’ (Lukas 17:26-27)

Volgens de Here Jezus zullen de dagen van de Zoon des mensen lijken op de dagen van Noach. Voordat de zondvloed kwam, leefden de goddelozen een normaal leven. Zij aten, dronken en trouwden. Niemand van hen vermoedde dat het oordeel zou komen en de watervloed kwam. Zo zal het ook gaan bij de opname van de gemeente. De mensen op aarde leven hun normale leven en het lijkt net een dag als al het andere en plotseling worden de volgelingen van Jezus opgenomen en overkomt de mensen een verschrikkelijk verderf, beginnend met de grote verdrukking.

‘Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten.’ (1 Thesalonicenzen 5:3)

In die tijd is er vrede en veiligheid. Iedereen voelt zich veilig en niemand verwacht dat iets verschrikkelijks te wachten staat.

‘Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.’ (Lukas 17:28-30)

De Here Jezus gebruikte ook het voorbeeld van de dagen van Lot. De goddelozen in die tijd dronken, dreven handel en bouwden. Zij dachten dat er niets te vrezen was en zij dachten dat zij moesten zorgen voor hun toekomst. Plotseling kwam het oordeel en zij kwamen allemaal om. De opname gebeurt op een onverwacht moment en niemand kan dit van tevoren vermoeden.

‘Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen malen. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen er op de akker zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.’ (Lukas 17:34-36)

De mensen zijn gewoon aan het werk, zowel degenen die worden meegenomen (aangenomen) als degenen die op de aarde achterblijven. Zij werken samen en plotseling zullen de volgelingen van Jezus worden opgenomen. Er zijn geen speciale tekens of gebeurtenissen nodig voor de opname. De opname kan vandaag zijn.

Ik kom spoedig

De Here Jezus zegt het volgende over Zijn komst: *‘Ik kom spoedig’*. De Here Jezus verkondigt dat Hij snel komt en dat zei Hij 2.000 jaar geleden. Vandaag zijn wij dichterbij het moment dan ooit tevoren. Laten wij de Bijbelteksten bestuderen waar de Here Jezus zei dat Hij spoedig terugkomt.

De eerste Bijbeltekst spreekt de Here Jezus tegen de gemeente te Filadelfia. Dit is de gemeente die sinds 1700 op aarde aanwezig is. Tegen hen zegt de Here Jezus:

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken. Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen.’ (Openbaring 3:10-11)

De Here Jezus zegt tegen ons dat Hij spoedig komt en ons bewaart voor het uur van de verzoeking, de grote verdrukking. Wat betekent precies spoedig? ‘Spoedig’ komt van het Griekse woord ‘tachy’ en betekent snel, spoedig of meteen. De Here Jezus zegt tegen ons dat Hij snel, spoedig en meteen komt.

De volgende keren dat Jezus zegt dat Hij spoedig komt, vinden wij in het laatste hoofdstuk van de Bijbel.

‘En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt.’ (Openbaring 22:7)

‘En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.’ (Openbaring 22:12)

‘Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus!’ (Openbaring 22:20)

De Here Jezus komt spoedig en dat is een grote bemoediging voor ons. Naast het woord ‘tachy’ kent het Grieks een werkwoord dat aangeeft dat iets met spoed of snelheid gaat gebeuren. Dit is het woord ‘tachos’ en komen wij onder andere tegen in Openbaring 1:1 en 22:6. In deze teksten spreekt de Here Jezus dat de dingen die in de Openbaringsbrief staan met spoed zullen beginnen. Het gaat over de grote verdrukking met zijn rampen, de wederkomst van de Here Jezus, het duizendjarig vrederijk en de nieuwe hemel en aarde.

‘Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden,’ (Openbaring 1:1)

‘En hij zei tegen mij: Deze woorden zijn betrouwbaar en waarachtig. En de Heere, de God van de heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te laten zien wat met spoed moet gebeuren.’ (Openbaring 22:6)

Gods geduld

Wij lezen dat Jezus spoedig komt. Vandaag is het 2.000 jaar geleden dat de Here Jezus dat zei. Hierdoor kunnen wij ons afvragen: ‘waarom is de Here Jezus nog niet teruggekomen?’ Daar is een belangrijke reden voor en dat schreef Petrus in zijn brief.

‘Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. (...) Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden.’ (2 Petrus 3:3-10)

In de tijd van Petrus tot onze tijd zijn er spotters. Mensen die spottend zeggen ‘waar blijft die Jezus nou?’ Petrus geeft antwoord waarom de Here Jezus nog wacht met terugkomen. Ten eerste is één dag bij de Heere als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Here Jezus staat buiten de tijd en wat voor de mensen lang duurt, is voor de Here Jezus niet lang. De tijd in de hemel bestaat

niet of werkt heel anders. Hoe dit precies kan en hoe wij dit voor ons moeten zien weet ik niet, maar is wetenschappelijk gezien mogelijk. Volgens de wetenschap gaat de tijd op aarde sneller dan de tijd van een voorwerp in een zwart gat in de ruimte. Als het mogelijk zou zijn dat ik in een zwart gat terechtkom, gaat voor mij de tijd langzamer voorbij. Terwijl ik één jaar in een zwart gat doorbreng, zijn er op aarde tien jaar verstreken (fictieve getallen). God heeft dit principe ingebouwd in de ruimte en Hij heeft geen last van de beperkingen van de tijd. Ten tweede heeft de Here Jezus geduld met ons. Hij weet hoe verschrikkelijk de grote verdrukking en de hel zijn. Hij wacht met Zijn oordelen omdat Hij niet wil dat iemand verloren gaat. De Here Jezus wil zoveel mogelijk mensen redden van de oordelen en de toorn. Dat is de belangrijkste reden waarom de Here Jezus nog niet is teruggekomen. Maar de grote verdrukking komt zeker. In dit Bijbelvers kijkt Petrus ook naar de verre toekomst en zegt hij dat het moment aanbreekt dat de gehele aarde en hemel vernietigd worden. Na dit moment maakt God een nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Samenvatting

Niemand weet wanneer de Here Jezus terugkomt. Het is niet mogelijk om de datum te weten via een openbaring of via het rekenen met de Bijbel. Wel is het mogelijk om te weten dat de opname binnenkort gebeurt. Dit komt door de tekenen in Mattheüs 24 en doordat de Here Jezus zei dat Hij spoedig komt. De belangrijkste reden waarom Jezus nog niet is teruggekomen, is omdat God geduldig is en niet wil dat enigen verloren gaan.